

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 18	Utgitt 27 april	1932
--------	-----------------	------

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

15 april.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894, jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1925, har Landbruksdepartementet under 15 april 1932 fastsatt følgende fiskeriregler for Hemsedal herred, Buskerud fylke:

1. Det skal være forbudt til fangst av fisk i samtlige fiskevann i herredet å anvende:
 - a. not og dragnett,
 - b. andre bundne redskaper hvis masker i våt tilstand holder mindre enn 33 mm. mellem knutene.
2. I tiden fra og med 15 september til og med 31 oktober er all fangst av fisk forbudt i samtlige elver og bekker samt i en avstand av 20 meter fra utløpet av elv eller bekk, som danner tilløpet til eller avløpet fra vann.
3. Disse bestemmelser gjelder ikke for vann, os, elv eller bekk, som danner grense mot naboherred med mindre lignende bestemmelser er fastsatt også i naboherredet.
4. Disse bestemmelser trer i kraft fra og med 1 juli 1932 og forblir gjeldende inntil videre.

Ved disse reglers ikrafttreden opheves kongelig resolusjon av 21 april 1922 og Landbruksdepartementets bestemmelse av 23 april 1926 om fiskeriregler for Hemsedal herred.

5. Overtredelse av reglene er belagt med straff.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

16 april.

I medhold av kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet i henhold til § 5 i lov nr. 5 av 2 april 1917 Son bystyres beslutning av 31 mars 1932 om forandring i § 3 i vedtekten for herberger og beverternæringen i Son.

Nevnte paragraf får efter forandringen sådan lydelse:

«Bevertningsstedene skal holdes lukket fra kl. 24 til kl. 8 samt søn- og helligdager til kl. 12. I denne tid må ingen bevertning med mat eller drikke finne sted, og ingen gjester innlates eller opholde sig på sådanne steder.

16 april. Disse bestemmelser gjelder ikke bevertning av reisende og faste gjester i herberger.

Det er overlatt politiet så vel ved enkelte leiligheter å gi særlig tillatelse til å lukke senere og åpne tidligere som å meddele almindelig lignende tillatelse til bevertningssteder, hvor bevertningen med spise skjønnes å være hovedsaken, og hvor tillatelsen ikke antas å ville bli misbrukt.

Omvendt kan politiet i alle tilfelle, hvor det finner at vedkommende verter ikke overholder den tilbørlige orden, eller hvor naboene forstyrres ved støy i lokalet, pålegge lukning tidligere.

Politiets tillatelse kan når som helst og uten varsel tilbakekalles.

Ved forskriftene i denne paragraf gjøres ingen forandring i de om tiden for salg og skjenkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød ifølge lovgivningen gjeldende bestemmelser.»

Forandringen trer i kraft straks.

16 april.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894, jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1925, har Landbruksdepartementet under 16 april 1932 fastsatt følgende fiskeriregler for Hol herred, Buskerud fylke:

1) Til fiske i samtlige fjorder, tjern, elver og bekker innen Hol herred er det forbudt å benytte:

a) Lyster.

b) Bundne redskaper med mindre masker enn 30 — tretti — millimeter mellom knutene i våt tilstand. Dog skal i Holsfjorden maskestørrelsen i not i den midterste tredjedel av redskapet være minst 37 — tretti syv — millimeter mellom knutene, likeledes målt i våt tilstand.

c) Teiner, sløer og lignende innretninger med mindre avstand enn 32 — tretti to — millimeter mellom spilene.

d) Krokredskap til fiske på isen, herfra dog undtatt fisket i Ustedalsfjorden.

2) I de innen herredet liggende vann Holsfjorden og Ustedalsfjorden, den siste med tilhørende elver mellom Tuftebroen og Lauverudfossen, samt i alle fjellvann i Hols vestre dalfører, der ikke eies av enkeltmann, er det til- like forbudt å benytte oter.

3) Alt fiske er forbudt i den del av hovedvassdraget som ligger mellom grensen mot Al herred og Mofossen i tiden fra og med 1 til og med 20 september.

- 4) Overtredelse av disse bestemmelser er belagt med straff. 16 april.
- 5) Disse bestemmelser trer i kraft straks og forblir gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn ut året 1936.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

16 april.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 30 mai 1894, jfr. kongelig resolusjon av 8 januar 1925, har Landbruksdepartementet under 16 april 1932 fastsatt følgende fiskeriregler for Sleipa og Heine elver i Opdal, Nore samt Rollag herreder i Buskerud fylke:

1. I Sleipa elven mellem Halne og Store Heieren og i Heine elven mellem Store og Lille Heieren skal alt fiske være forbudt i tiden fra og med 1 juli til og med 15 august.
2. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.
3. Denne bestemmelse trer i kraft 1 juli 1932 og forblir gjeldende inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av 1936.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

16 april.

Departementet har d. d. approbert de av Stod herredsstyre i møte 7 april 1932 fastsatte vedtekter for anvendelse av jordlovens § 55 overfor innenbygdsboende eiere av jordbruk i Stod herred, Nord-Trøndelag fylke, sålydende:

§ 1. Finnes jordbruk tilhørende innenbygdsboende å være i vanhevd, kan jordstyret efter forutgående innhentet samtykke av Landbruksdepartementet og overensstemmende med hvad derom er bestemt i lov av 22 juni 1928 om ordning av visse jordspørsmål, dens § 55, gi eieren pålegg om å bringe bruket op i forsvarlig hevd.

Bedømmelsen av hvorvidt vanhevd i lovens forstand kan sies å være til stede, må skje under tilbørlig hensyntagen til jordens beliggenhet og skikkethet for dyrkning samt til om brukets drift sammenlignet med hvad der antas å være gjennomsnittet for tilsvarende jord i herredet må sies å være i vesentlig grad dårlig skjøttet.

§ 2. Vedkommende jordbruk skal på forhånd befares av det samlede jordstyre. Eieren skal gis et passende varsel om befaringen og han har adgang til å være til stede under denne. Før jordstyret utferdiger sitt pålegg, skal han gis anledning til å uttale sig. Derefter blir departementets samtykke å innhente.

§ 3. Før sådant pålegg gis, skal forholdet søkes ordnet i mindelighet ved at jordstyret henstiller til eieren å iverksette de arbeider det mener bør foretas for å bringe jorden i forsvarlig hevd.

16 april. Jordstyret skal i pålegget til eieren påpeke manglene ved brukets drift og fastsette de arbeider som skal utføres for å bringe jorden i forsvarlig hevd.

§ 4. Til å etterkomme pålegget skal der settes eieren en rimelig frist hvis lengde blir å avpasse etter arten og omfanget av de arbeider som skal utføres. Så vel under fastsettelsen av disse som av fristen skal der tas tilbørlig hensyn til eierens økonomiske stilling og personlige arbeidsevne.

§ 5. For overtredelse av pålegget fastsetter jordstyret en årlig løpende tvangsmulkt som blir å beregne fra den tid eieren får meddelelse om den og forfaller til betaling hvert år, dog ikke i noget tilfelle før utløpet av den frist som er satt for utførelsen av de pålagte arbeider.

§ 6. Mulkten fastsettes og forkynnes for eieren samtidig med pålegget om arbeidets utførelse. Ved fastsettelsen av dens størrelse skal jordstyret nøkternt prøve alle omstendigheter som kan antas å influere på den. Særlig må hensyn tas til eierens økonomiske evne.

Mulkten må ikke i noget tilfelle overstige kr. 1000,00 pr. år. Den inndrives og avsettes overensstemmende med hvad derom er bestemt i lovens § 54.

16 april. **Skriv frå Arbeidsdepartementet.**

I medhald av riksstyresresolusjonen av 11 desember 1924, jfr. lov um brandvesenet av 15 august 1908 § 67, godkjenner departementet som gjeldande inntil vidare Aurlandsvängen bygningskommunestyre sitt vedtak i møte 5 april 1932 um tilleggsfyresegn til § 15 i brandlovi soleis at den tvungne feiningi i Aurlandsvängen bygningskommune, Sogn og Fjordane fylke, vert fastsett til 4 gonger årleg.

19 april. **Skrivelse fra Handelsdepartementet.**

Med hjemmel i lov om metrisk mål og vekt av 14 juli 1922 med senere forandringer og kongelig resolusjon av 30 november 1923 har departementet bestemt, at der fra og med 1 mai 1932 skal gjelde følgende forandringer i og tilføyelser til reglementet for juster-vesenet av 15 desember 1922 med senere forandringer:

§ 55 betegnes som § 55 a og gis følgende ordlyd:

«Kassemål som ikke tilfredsstiller fordringene i § 54 a. De forskjellige konstruksjoner kan godkjennes efter anmeldelse.»

Der tilføies en ny paragraf (§ 55 b), sålydende:

«Justerdirektøren treffer de nødvendige bestemmelser om gjennomførelsen av justeringen og stempelingen av de redskaper som er omhandlet i §§ 54 a, 54 b og 55 a.»

§ 63 gis følgende ordlyd:

19 april.

«Efter forutgående anmeldelse kan til bruk ved kjøp og salg kun godkjennes og tillates justert vekter med tyngdekraftvirkning.

De tillatte hovedsystemer er følgende:

- I. Balansevekker.
 - A. Likearmede balansevekker.
 - B. Ulikearmede balansevekker.
- II. Bismervekker. Lasten blir veiet ved hjelp av lodder som kan bevegges langs hevarmer.
- III. Pendelvekker. Lasten veies ved hjelp av et pendel som frembringer et variabelt moment.
- IV. Kombinerte vekter, herunder også pakkevekker (differansvekker).

Vektene er sammensatt av de under I. til III. nevnte systemer. Justerdirektøren avgjør hvor mange og hvilke kombinasjoner der kan tillates ved en vekt.

Graderte tarastenger tillates kun for vekter med maksimalbelastning på over 20 kg.

Pakkevekker (differansvekker) er ikke tillatt ved butikk salg.

- V. Automatiske vekter med eller uten registrering.
- VI. Aerostatvekker.»

§ 74 gis følgende ordlyd:

«Bismere med hjelpeskala. Det eiendommelige ved denne anordning ligger deri, at der kommer til anvendelse to forskjellige skyvelodd, nemlig:

et større som virker direkte på selve bismerstangen, og et mindre på en med samme forbundet hjelpeskala.

Ved det førstnevnte lodd avleses de større vektverdier — ved det annet de mindre (enkelte gram eller multipla derav).

Sådanne bismere tillates kun justert for de samme maksimumsbelastninger som for andre veieredskaper bestemt.

De kan være anbragt på stativ eller være fritthengende.

Begge lodder må under alle omstendigheter være således anbragt at de ikke kan fjernes fra stangen uten at en eller annen konstruksjonsdel blir ødelagt.»

§ 81 gis følgende ordlyd:

«Automatiske vekter med eller uten registrering. De forskjellige konstruksjoner kan godkjennes efter anmeldelse.»

I § 84 utgår ordene: «Automatiske vekter med eller uten registrering.»

§§ 85 og 86 utgår helt.

19 april. I § 96 a innskytes efter toleransene for oljespann følgende:

«Kjøgx apparater $\frac{1}{250}$ av vektmengden.»

§ 103 gis følgende ordlyd:

«Toleransen for vektors følsomhet og riktighet skal være sådan, at de angir den veiede gjenstands vekt med en nøiaktighet og viser et tydelig utslag for en tilleggsvekt som nedenfor angitt. For pakkevekt (differansvekt) skal det være angitt i bestemte minsteverdier hvad det forstås med «tydelig utslag» (se § 105 b).»

§ 105 betegnes som § 105 a og der innskytes en ny paragraf (§ 105 b), sålydende:

«Pakkevekt (differansvekt) skal ha samme nøiaktighet som for likearmede balansevekt bestemt.

For pakkevekt kun forsynt med nullpunkt skal viseren gjøre et blivende utslag av minst 5 mm. for en tilleggsvekt som svarer til den minste justertoleranse.

For pakkevekt med gradert skala skal viseren gjøre et blivende utslag av minst 1 mm. for en tilleggsvekt som svarer til den minste justertoleranse.»

De nu gjeldende §§ 110 a, 110 b, 110 c og 111 utgår, og det inntas i stedet følgende nye paragrafer:

Ny § 110, sålydende:

«Automatiske vekter:

I den samlede vektangivelse av 10 veininger tillates en avvikelse fra den riktige verdi av $\frac{+1}{\div 500}$.

Ingen enkelt veining må avvike fra middelverdien av de 10 veininger mere enn den vektverdi T som beregnes av følgende formel:

$$T = 15 \sqrt{K + 0.5} \div 10,$$

hvor T = brukstoleransen i gram

K = belastningen i kg.

Formelen gjøres gjeldende for en belastning av inntil 100 kg.

Over 100 kg. fastsettes toleransen til $\frac{0.7}{500}$ av belastningen.

For belastninger på inntil 100 kg. er toleransen utregnet og opstillet i nedenstående tabell.

For den likearmede balanse med utstyr, dog uten forbindelse med den automatiske mekanisme, skal følsomheten og nøiaktigheten være:

19 april.

For belastning inntil 5 kg.: $\frac{1}{500}$ av belastningen.

For belastninger større enn 5 kg.: $\frac{1}{1000}$ av belastningen.»

Tabell.

Belastning	Brukstoleransen i gram	
	Den midlere av 10 veininger	Enkeltveinings avvikelse fra middelverdi
250 g.		3 gram
500 »		5 »
1 kg.		9 »
2 »		14 »
3 »		18 »
4 »		22 »
5 »		25 »
10 »		40 »
15 »		50 »
20 »	2 gram	60 »
25 »		65 »
30 »	pr. kg.	75 »
35 »		80 »
40 »		85 »
45 »		90 »
50 »		100 »
60 »		110 »
70 »		115 »
80 »		125 »
90 »		135 »
100 »		140 »

Ny § 111 a, sålydende:

«Essmanns bismær-kravvekt med automatisk uttarering:

Ved veining under uforandret stilling av griper eller annen lastbærer skal den ha en toleranse med hensyn til nøiaktighet og følsomhet som for bismærbrovekt bestemt, nemlig ved full belastning $\frac{1}{500}$ av belastningen, og når vekten bærer $\frac{1}{10}$

av maksimalbelastningen, skal toleransen være $\frac{1}{5}$ av den for maksimallast bestemte.

Under normal bruk av vekten gjelder for veieresultatene følgende toleranser:

For rekkeveininger (10 veininger) må ikke middelverdien av disse avvike fra den riktige verdi mere enn $\pm \frac{1}{500}$.

19 april.

Ingen enkelt veining må avvike mere enn $\pm \frac{3}{500}$ fra den riktige verdi.

For veining av kull og andre varer tilhørende nogenlunde samme prisklasse som kull kan justerdirektøren under særlige omstendigheter tillate den tredobbelte verdi av de angitte toleranser.»

Ny § 111 b, sålydende:

«Selvregistrerende bismervekt «Avery»:

Ved	1000 kg.	2000	3000	4000	5000	6000
	± 20 kg.	40	60	80	100	120.»

Ny § 111 c, sålydende:

«For selvregistrerende vekter i henhold til § 91 b $\pm 2\%$ av total registrert vekt, hvilken må omfatte minst 500 kg.»

§ 112 forandres til å lyde som følger:

«For pendelvekter $\frac{1}{500}$ av maksimalbelastningen, avta-

gende med belastningen, således at når vekten bærer $\frac{1}{10}$ av

maksimalbelastningen, skal toleransen være $\frac{1}{5}$ av den for

full belastning bestemte. Dog er å bemerke, at toleransen er den samme over hele skalaen som for skalaens maksimalangivelse beregnet. Justerdirektøren bestemmer hvad der skal anses som skalaens maksimalangivelse.»

I tillegg II til samme reglement (angående undtagelser fra meterlovens § 15) tilføies følgende som punkt i:

«i) de undtagelser som justerdirektøren måtte tillate i de enkelte forekommende tilfelle efter derom til ham innlevert skriftlig andragende.»

19 april.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

I medhold av lov om tilsyn med elektriske anlegg av 24 mai 1929 nr. 4 § 2 og kongelig resolusjon av 4 juli 1929 har departementet bestemt:

I gjeldende forskrifter for elektriske anlegg av 17 desember 1919 med tilleggsforskrifter skal § 22 herefter lyde således:

**Straff-
ansvar.**

§ 22. Overtredelse av forskriftene eller undlatelse av å etterkomme et av Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet, Elektrisitetstilsynet eller det stedlige tilsyn (jfr. § 8) med hjemmel av lov av 24 mai 1929 eller forskriftene utferdiget påbud eller forbud eller nektelse av å gi Elektrisitetstilsynet adgang eller

undlatelse av å meddele det opplysninger som omhand- 19 april.
let i § 3 straffes med bøter i henhold til den almindelige
borgerlige straffelovs § 339 hvis ikke strengere straff
i medhold av annen lovbestemmelse kommer til an-
vendelse.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

19 april.

I henhold til bemyndigelse gitt ved regjeringens resolu-
sjon av 11 desember 1924, jfr. lov om brandvesenet av 15
august 1908 § 67, stadfestes som gjeldende inntil videre den
av Gressvik—Hauge bygningskommunestyre i møte 2 april
1932 vedtatte beslutning om sådan tilleggsbestemmelse til
brandlovens § 15 at den tvungne feining i Gress-
vik—Hauge brand- og bygningskommune,
Østfold fylke, innskrenkes til 4 ganger årlig.

Skrivelse fra Socialdepartementet.

20 april.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25
april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov
nr. 5 av 25 juli 1913 Vardø herredstyes beslutning i møte
15 desember 1931 om forandring av § 3 i den gjeldende
vedtekt angående lukningstid for utsalgs-
steder. Forandringen gjelder inntil videre fra og med
23 mai 1932 å regne.

Vedtektens § 3 skal efter forandringen lyde således:

Utsalgssteder som kun forhandler melk, fløte, frukt,
grønnsaker, sjokolade, drops, lakris og lignende, kjeks,
mineralvann, skrivesaker, aviser, tidsskrifter, tobakk og
tobakksartikler, er undtatt fra nærværende vedtekts bestem-
melser. Jfr. dog den almindelige helligdagslovgivning og for
julaftens vedkommende lov av 14 juli 1897.

Skrivelse fra Handelsdepartementet.

20 april.

Ifølge departementets bestemmelse heves Lofotop-
synet lørdag 30 april 1932.

Lov om merkning av vekten på tunge kolli 22 april.
som fraktes med fartøi.

Nr. 1.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 9 april
1932 sålydende:

§ 1. Avskiberen av kolli eller ting som har en brutto-
vekt på 1000 kg. eller mer, skal påse at kolliet eller tingen
har bruttovekten i kilogram tydelig og holdbart merket uten-
på, før godset blir lastet på fartøi. Skal godset lastes i uten-
landsk havn, hviler merkingsplikten på den som her i riket
sender godset til et sted i utlandet.

22 april. Kan den neiaktige vekt på grunn av særlige forhold und-
 Nr. 1. tagelsesvis ikke bestemmes, skal den omtrentlige vekt være påført.

Nærmere forskrifter kan gis av vedkommende departement.

§ 2. Kontrollen med at denne lov blir overholdt, skal føres av det tilsyn som er opprettet ved lov om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter. Herunder skal vedkommende bestemmelser i nevnte lov gjelde på tilsvarende måte.

Dersom politiet, skibskontrollen, havne- eller tollvesenet blir kjent med noen overtrødelse av denne lov, skal disse myndigheter straks melde dette til nærmeste tilsyn.

§ 3. Avskiber eller avsender som overtrer bestemmelsene i § 1 eller de forskrifter departementet gir i medhold av nevnte paragraf, straffes med bøter.

§ 4. Denne lov trer i kraft 1 januar 1933.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 april 1932.

HAAKON

(L. S.)

J. Hundseid

B. Rolsted

22 april. Lov om adgang for kommunene til å ut-
 Nr. 2. ligue en tilleggsskatt på større inntekter for budgettåret 1932—1933.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 9 april 1932 sålydende:

§ 1. For det kommunale budgettår 1932—1933 skal kommunene, når den ordinære inntektsskatt utskrives med minst 10 pct., være berettiget til å utligne en tilleggsskatt på inntekter av sådan størrelse som i § 2 anført. Består et herred av flere sogn, er det tilstrekkelig at skatten i ett av sognene utskrives med minst 10 pct. Sådan tilleggsskatt pålegges også rederiselskaper og dermed likestilte selskaper, forsåvidt angår den del av selskapets inntekt, der er skattepliktig til vedkommende kommune, forutsatt at denne del når den fastsatte grense.

§ 2. Den i § 1 omhandlede tilleggsskatt utlignes på den måte, at de pågjeldende skattepliktiges inntekt efter fradrag av den skattefri del, før den ordinære inntektsskatt utregnes, gis et procentvis av inntekten beregnet tillegg. Beregningen av dette tillegg skjer efter nedenstående tabell.

22 april.

Nr. 2.

Når den skattbare inntekt er					
over kr.	12 000, men ikke over kr.	20 000 tillegg	1	pct.	
>	> 20 000	—>—	> 30 000	> 1½	>
>	> 30 000	—>—	> 40 000	> 2	>
>	> 40 000	—>—	> 60 000	> 2½	>
>	> 60 000	—>—	> 80 000	> 3	>
>	> 80 000	—>—	> 100 000	> 3½	>
>	> 100 000	—>—	> 125 000	> 4	>
>	> 125 000	—>—	> 150 000	> 4½	>
>	> 150 000 tillegg	5	pct.		

Den økede skatt, som er en følge av, at den skattbare inntekt (uten tillegg) kommer over nogen av de anførte minimumsgrenser, må dog ikke i noget tilfelle utgjøre mer enn halvparten av det skattbare inntektsbeløp, som ligger over grensen.

Tillegget kan — for alle inntekter under ett — forhøies til det dobbelte, det 3-dobbelte, det 4-dobbelte eller det 5-dobbelte.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 april 1932.

HAAKON

(L. S.)

J. Hundseid

B. Rolsted

Lov om forandringer i og tillegg til lov 22 april. av 18 mars 1925 om skatt av fortæring på Nr. 3. 3
bevertningssteder.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 9 april 1932 sålydende:

I.

Følgende bestemmelser i lov om skatt av fortæring på bevertningssteder av 18 mars 1925 skal herefter lyde således:

§ 3. Av enhver omsetning av spise- og drikkevarer på bevertningssteder til fortæring sammesteds erlegges skatt av omsetningens beløp.

Til fortæring regnes foruten spise- og drikkevarer også cigarer og cigaretter.

Hvor der som tillegg til fortæringen eller i og med fortæringen er beregnet utgifter til lokale, befordring, betjening, varme og lys, underholdning, dans og utsmykning m. v. blir sådanne utgifter ikke å fratrekke ved skatteberegningen.

22 april. Er betaling for fortæring og losji fastsatt underrett, be-
Nr. 3. regnes skatt av $\frac{3}{5}$ av det samlede beløp. Fremlegges tilfreds-
stillende opplysninger som godtgjør hvor meget av det samlede beløp vedkommer fortæringen, beregnes skatten av dette beløp.

Hvorvidt og i tilfelle med hvilket beløp fradrag kan gjøres i den skattepliktige omsetning for innehaverens forbruk til egen husholdning, til betjening eller som følge av brekasje og svinn m. v., avgjøres i tvilstilfelle av vedkommende regjeringsdepartement efter foretatt undersøkelse.

§ 7. De pågjeldende virksomheter er forpliktet til å innrette sådan bokføring, at omsetningen (fordelt på de forskjellige avdelinger av bevertningsstedet) til enhver tid kan fastsettes. Skulde skattens størrelse i noe tilfelle ikke med bestemthet kunne fastsettes efter bokenes utvisende eller det foreliggende materiale for øvrig, kan denne med endelig virkning fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

De nærmere forskrifter angående regnskapsførselen og kontrollen med den i nærværende lov omhandlede skatts innkrevning og erleggelse og angående gjennomførelsen av lovens bestemmelser for øvrig utfordiges av vedkommende regjeringsdepartement.

§ 8. De tjenestemenn der av departementet er antatt til å føre kontroll med denne skatt, skal når som helst ha adgang til å undersøke vedkommende forretningers eller bedrifters bøker.

Bøkene med tilhørende bilag kan i tilfelle hvor det anses fornødent av departementet eller av vedkommende kontrollør kreves avlevert til eftersyn og gjennomgåelse.

Vedkommende bedrifters eller forretningers innehavere eller bestyrere samt deres personale og arbeidere skal ved de nevnte undersøkelser yde all den veiledning og hjelp som forlanges.

Departementet kan når som helst avfordre de efter nærværende lov avgiftspliktige bevertningssteders leverandører spesifiserte og reviderte oppgaver over varer som er levert direkte eller gjennom mellommenn (agenter, kjøpere m. v.).

§ 10. Bestemmelsene i midlertidig lov av 18 juli 1917 med tilleggslover av 29 juni 1920, 27 juni 1924, 25 juni 1926 og 6 juni 1930 om skatt på motorvogner og lystfartøier samt visse forestillinger og fremvisninger m. v. §§ 17, 2., 3. og 4. punktum, 19, 20, 21, siste ledd, og 24 har tilsvarende anvendelse på skatt efter nærværende lov.

II.

22 april.

Nr. 3.

Denne lov trer i kraft 1 juli 1932.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 april 1932.

HAAKON

(L. S.)

J. Hundseid

B. Rolsted

Lov om midlertidig forhøielse av losbe- 22 april.
talingen. Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 9 april 1932 sålydende:

Fra 1 juli 1932 til 1 juli 1933 skal lospengene, som berignes av så vel lospliktige som ikke lospliktige fartøier efter taksttabellene i lov om losvesenet av 14 februar 1930, erlegges med et tillegg av 40 pct.

Herav tilfaller for de lospliktige fartøiers vedkommende de 30 pct. vedkommende sportellønte los, mens de resterende 10 pct. henlegges til et fond, hvorav der efter Kongens nærmere bestemmelse utbetales grunnbidrag til losere samt bidrag til skøitehold og til bestridelse av utgifter ved losgutters lønn.

For kretser hvor losintradene er så betydelige, at de enkelte losers inntekter blir uforholdsmessig store, når de foruten taksten tillike skal oppebære grunnbidrag og tillegg efter foranstående, kan Kongen eller den han dertil bemyndiger bestemme, at losenes anpart av tillegget skal nedsettes eller endog at den helt skal bortfalle, likesom også at der ikke skal tilståes dem noget grunnbidrag eller annet bidrag av fondet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 22 april 1932.

HAAKON

(L. S.)

J. Hundseid

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

22 april.

I forbindelse med sanksjon av foranstående lov nr. 4 av 22 april 1932 om midlertidig forhøielse av losbetalingen bemyndiges Forsvarsdepartementet til å treffe de i sakens anledning nødvendige forføyninger.

22 april. **Kongelig resolusjon.**

De gebyrer som opkreves i henhold til «Gebyrtariff for Norges Utenrikske Stasjoner», fastsatt ved kongelig resolusjon av 23 mars 1923 og senere kongelige resolusjoner av 11 februar 1927 og 14 juni 1929, § 1 nr. 1 a og nr. 2 til og med nr. 23, tillates midlertidig forhøiet med 40 pct. også for budgettåret 1932—1933.

22 april. **Kongeleg resolusjon.**

- I. Med tilføre av § 11, jfr. § 4, i lov frå 16 mai 1860 um helse-råd m. m. (jfr. lov nr. 15 frå 6 juni 1930) og § 3 i lov frå 8 mai 1900 um serlege rådgjerder mot tuberkuløse sjukdomar vert gjeve stadfesting på vedtak av heradstyret for H a r e i d herad, Møre fylke, i møte 20 februar 1932 um å l m e n n e h e l s e f y r e s e g n e r for heradet, epidemifyresegnar og fyresegn um meldeplikt når tuberkuløse sjuke skifter bustad.
- II. Dei ålmenne helsefyresegnene som no gjeld for heradet, stadfeste ved kongelig resolusjon frå 31 desember 1864, vert sett ut or kraft frå den tidi dei nye fyresegnene tek til å gjelda.

Dei stadfeste nye helsefyresegnene m. m. lyder so:

Helsefyresegnar for Hareid.*Um helsekrinsar.*

§ 1. Heradet skal vera delt i helsekrinsar med kvar sin tilsynsmann, vald millom medlemene i helserådet. Tilsynsmennene har kvar i sin krins ei serskild plikt til å føra tilsyn med at fyresegnene vert gjennomførde og etterlevde. Dei skal veljast av helserådet i fyrste møte etter nytt heradstyreval og gjer teneste valbolken ut.

Um bygging og bygningar.

§ 2. Den som vil byggja, gjera større vølingsarbeid på eller flytja hus (stovehus eller andre) skal, fyrr arbeidet vert sett i gang, melda frå til tilsynsmannen i krinsen eller ordføraren i helserådet og elles sjå etter at bygningsfyresegnene vert fylgde.

Desse bygningsfyresegnene gjeld for heradet:

- a. Avstanden millom stovehus og matbu på den eine sida og privet, stall, fjøs, grisehus, hønsehus eller pelsdyrgard på den andre sida må — so sant det let seg gjera utan større ulempe — vera minst 10 meter.
- b. Husa må setjast soleis at det kann koma mest mogeleg sol inn i stove- og soveroma. Dei må ikkje setjast soleis at dei tek solljoset burt frå andre stovehus.
- c. Matjorda må takast burt frå hustufta, som skal vera turr og forsvarleg utgrefta, soleis at det sikrar både mot flaum-

vatn og grunnvatn. Greftene skal gå so djupt som det er 22 april. naudsynt for å få turr kjellar. Gardsrom og tun skal gref-tast og jamnast til so det ikkje vert vats- eller søylepyttar. Korkje hustuft, gardsrom eller tun må ha tilsig frå uthus, gjødselupplag eller kloakkutlaup.

d. Stovehus skal byggjast på forsvarleg tett grunnmur av gråstein eller betong minst 30 cm. høg over jorda. Der det ikkje er kjellar under huset skal det vera lufthol i muren på 2 motståande sider, kvart på minst 150 cm.² med smågitra rist. Millom grunnen og golvet i 1. høgda må det vera minst 60 cm. Uppå grunnmuren skal det leggjast eit isolasjonslag.

e. Rom til å bu i som ikkje har skråtak skal vera minst 2,30 m. høgt fra golv til tak. Loftsrom med skråtak som er etla til å bu i skal ha ei høgde frå golvet på minst 2,30 m. der det er høgast og minst 1,25 m. der det er lågast. I rom med skråtak som berre vert nytta som soverom kann til-svarande høgde vera 2,20 m. og 1,20 m.

f. I stove- eller soverom må ein ikkje nytta kokeomn, minder det er sett upp damphetta med trekkhol til pipa.

I alle slike rom og i kjøken skal det vera minst eit vindauga som kann opnast for frisk luft. I eldre hus der det ikke er hekteglass, skal det — innan eit år etter at desse fyresegnene er teke til å gjelda — setjast inn minst eit sovore i alle slike rom som her er nemnt. Glasflata i stoverom skal vera minst $\frac{1}{10}$ av golvflata.

Der ljostilhøvet er sers godt kann helserådet gjeva lov til mindre ljosopning, og der ljostilhøvet er sers dårlegt kann det krevja større ljosopning.

g. Ikkje i noko rom må det bu fleire menneskje enn at det vert minst 10 km.³ luft på kvar.

Um kjellarar.

§ 3. Kjellarar skal vera turre, reine og luftige.

Soframt det jamt vil setja seg vatn i ein kjellar, skal helse-rådet ha rett til å krevja sovora utgrøfting av grunnen at kjel-laren kann halda seg turr.

Kjellaren skal ha vindauga eller annan opning som kan brukast for tilføring av frisk luft.

For kjellarrom som skal brukast til bustad for folk, til handel eller verkstad, skal desse fyresegnene gjelda:

Høgda frå golv til loft skal vera minst 2,25 meter. Jord-kanten på utsida av muren må ingen stad vera meir enn $1\frac{1}{4}$ meter høgare enn kjellargolvet. Murveggane skal utantil vera skilde frå jorda ved ei 60 cm. breid luft- og ljosgrav som skal

22 april. gå minst 20 cm. djupare ned enn kjellargolv et og vera godt utgrefta.

Grunnen skal vera vel utgrefta og fylt med eit lag pukkestein minst 20 cm. tjukt. Kjellarbustaden skal ha tregolv med betongunderlag.

Romet skal ha omn og frisk luftventilasjon etter nærare fyresegn frå helserådet. Det skal ha minst eitt vindauga som kann opnast. Vindaugsflata skal vera minst $\frac{1}{10}$ av golvflata.

§ 4. Finn helserådet at bustad eller møterom er helse-skadeleg fordi de har for lite ljøs eller luft, er raskne, utette eller ureine, kann det forbjoda at dei vert nytta til dess veilone er retta. Det same gjeld skip, motorbåtar og andre farty.

Skulerom og andre møterom må ikkje takast i bruk fyrr dei er godkjende av helserådet.

Um møterom har Kongen utferda serskilde fyresegner som gjeld for heile landet. Likeins um skular.

Um husdyr.

§ 5. Husdyr med undantak av hund og katt må ikkje hysast i stovehus eller i rom der ein har matvaror, og frå dyre-husa må det ikkje kunna koma tilseg til slike rom, heller ikkje til brunn, bekk eller annan stad der ein tek drikkevatt til folk eller fe, eller til bruk i verksemdar som umset, handsamar eller lagar til nærings- eller nyttingsmiddel.

I tettbygde stork kann helserådet fastsetja serlege rådgjerder mot eller heilt forby at det vert halde husdyr, når husdyrhald er til sanitær ulempe.

Helserådet avgjer kva for stork til kvar tid skal gjelda for tettbygd.

Um verksemd.

§ 6. Vert nokor verksemd sett i drift som ved avfall, dust, røyk, larm, stank, giftgass eller på annan måte vert til mein for arbeiderane eller nærbuande, eller som helserådet meiner kann volda sanitære ulemper, skal planen for anlegget og drifta fyreåt leggjast fram for helserådet som må ha godkjent det fyrr drifta tek til. Vedkomande har då å retta seg etter dei fyresegner og pålegg som helserådet gjev for å avvenda helse-skadeleg innverknad.

Alle verksemdar av dette slaget skal helserådet ha tilsyn med. Syner det seg at nokor verksemd vert drive med større fåre for dei ålmenne helsetilhøve enn det naudsynleg fylgjer med verksemda, skal vedkomande retta seg etter dei pålegg som helserådet gjev for å hindra helsefåre.

Um garasjar har Kongen utferda serskilde fyresegner som gjeld for heile landet.

Um privet m. v.

22 april.

§ 7.

- a. Til kvar bustad skal det høyra eit privet med minst eit kot for kvar 12 menneskje. Privetet må ikkje stå nærare stovehus, matbu, ålmenn veg eller sams privat veg enn 10 meter. Frå privetet må det ikkje kunna koma tilsig til nemnde hus eller stader og heller ikkje til vatstak eller brunn der ein tek vatn til husbruk, til folk eller fe. Det må heller ikkje koma tilsig til vatn som vert brukt i verksemdar der det vert tillaga eller umsett nærings- eller nyttingsmiddel.
- b. Ved bygningar og stader der det jamt samlast mykje folk, t. d. ved faste utstillingsplassar, kommunehus, kyrkjer, bedehus, hotell, skular, verkstader, ungdomshus eller andre møterom — skal det vera privet og urinstader serskilt for menn og kvinner og so store og soleis innreidde som helserådet i kvart høve fastset.
- c. Privetbingar skal vera innklædde og påfyllast strøy so ofte og so mykje at det ikkje vert vond lukt. Bingane må tømast fyrr dei er $\frac{3}{4}$ fulle, men minst 2 gongar um året — og elles når helserådet av sanitære grunnar krev det.

Med samtykkje frå helserådet kan privet innreidast i eigen bygning eller i annan uthusbygning med mindre fråstand enn 10 meter frå stovehus, matbu og veg eller inne i stovehus, soframt frostfritt vatsklosett eller klosett med flyttande baljar vert innreidd. Då skal desse reglane gjelda:

Det må ikkje kunna koma stank frå privetet til seterom, kjøken eller rom der ein har matvaror. Privetet skal ha tette veggjer og dør som kan haldast godt att. Det skal ha luftpipa og minst eit vindauga som kann opnast til fri luft. Setet skal ha hengslelok. Brukar ein flyttande baljar, skal dei stå i kasse på tett underlag. Det skal jamt tilførast eit strøymiddel og so mykje at innhaldet vert tildekt. Baljane skal tømast fyrr dei er $\frac{3}{4}$ fulle eller oftare, um helserådet av sanitære grunnar krev det. Etter kvar tøming skal baljane reingjerast skikkeleg.

Privetet skal alltid haldast reint.

- d. Lagar ein til pissoarar inne i stovehus, skal dei innreidast på same måten som klosettrom i stovehus. Lagar ein urinstader på andre stader, skal ein fylgja dei nærare fyresegner frå helserådet. Pissoarar skal ha avlaup til kloakk eller til ein annan stad som er godkjent av helserådet. Dei skal haldast godt reine.

Med omsyn til stank og tilsig skal det same gjelda for pissoarar som for privet.

22 april.

§ 8. Avfall, skolvatn og anna ureinska frå hus eller verksemd må ikkje kastast kring husveggjene, so det kann spreida illtev eller vera til sanitær ulempe, men tømast i faste avfalls- eller gjødseldungar.

Der helserådet finn det turvande kann det krevja at avfallet vert brent eller at det vert bygt eller sett i stand tette mura bingar — med lok eller annan tett kasse — til å taka upp skarn (lort) og urin frå folk og dyr.

Same fyresegner som for privet med umsyn til avstand og tilsig skal gjelda for alle slags gjødsel- og avfallsdungar og avfallsbingar. Dei må ikkje liggja nærare granneeigedom og ålmenn veg enn 10 meter og ikkje ha uttak mot granne eller veg. Køyrrer en gjødsel eller avfall etter ålmen veg, må det gjerast soleis at ureinska ikkje skjemmer vegen.

Bingen eller kassen må tømast fyrr han er $\frac{3}{4}$ full, og ofte fyllast på med litt strøymiddel.

Kloakk må ikkje skjemma offentleg veg eller vegveit. Helserådet kann fastsetja korleis kloakken skal ordnast.

Huseigar pliktar å syta for at rennestein eller kloakk vert reinska når det er turvande.

§ 9. Sjølvdaude dyr og dyr som er slakta for skuld sjukdom, må ikkje kastast i elv eller vatn, men må brennast upp, um helserådet so krev, eller gravast ned djupt nok på stader som ikkje har tilsig til vatstak. I tilfelle smittsam dyresjukdom som det offentlege tek seg av, må ein retta seg etter dei lovfyresegner som til kvar tid gjeld i slike høve.

Um reinvatn.

§ 10. Brunn, bekk eller anna vatstak der det vert teke drikkevatt til menneskje eller dyr, vatn til anna husbruk eller til verksemdar som umset eller lagar til nærings- eller nytjingsmiddel, må ikkje på nokon måte gjerast ureine. Vatn til bruk som her er nemnt må ikkje takast frå vatstak som ligg nærare enn 10 meter frå privet, gjødsle mark, kloakkutlaup, urinstad eller gjødselupplag eller som har tilsig frå slike stader.

Brunnar for reinvatn skal på høveleg måte vernast mot overvatn og dei skal tømast og reinskast minst 1 gong for året eller so snart vatnet viser seg mindre godt eller når helserådet av sanitære grunnar krev det. Dei skal ha ein minst 20 cm. høg kant eller karm av vatstett materiale, og jorda må halla ned på alle sidor frå brunnen. Reinvatsbrunnar som ikkje er større enn 2 meter på kvar kant skal vera steinsette på botnen og ha mura veggjer eller på annan måte klædde på sidene, overbygde og ha hengslelok.

Cisterner for regnvatn til bruk som framanfor nemnt, skal^{22 april.} vernast mot tilsig frå jorda ikring. Dei skal vera overbygde og ha hengslelok.

Brunnar som vert nytta av fleire huslydar skal ha heis med fast, tett bytta. Anna kjerald må då ikkje brukast i brunnen.

Meiner helserådet at mat- og drikkevatn frå vatsleidningar, brunnar, bekkjer eller andre vatstak er fårleg for menneskje eller dyr, kann det forbjoda det brukt, til ureinskapen er burte.

Um helseskadelege næringsmiddel.

§ 11. Til bruk for menneskje må ein ikkje bjoda fram, selja eller overføra på annan måte matvaror eller njotingsmiddel som er skjemde eller helseskadelege. Det same gjeld um bruksting som kann vera skadelege for helsa avdi dei inneheld forgiftige seremne.

Det er forbode å selja matvaror eller njotingsmiddel som er iblanda noko emne som helserådet meiner er skadeleg for helsa, eller som er skikka til å løyna at vara er skjemd.

Til dess veilone er bømte, kann helserådet forbjoda at det vert selt matvaror eller njotingsmiddel som kjem frå eller vert frambodne på stader der den rette reinsemda ikkje vert fylgd ved tilverking, handsaming, lagring eller ved sending av varone.

Til granskningar med tilføre av denne paragrafen kann helserådet taka ut turvande prøvor på varone, men eigaren kann krevja betaling etter vanleg pris ifall det syner seg at det er uturvande å gripa inn mot den vara det gjeld. Helsesrådet kann millombils forbjoda at det vert selt eller på annan måte overført matvaror eller njotingsmiddel som er kome frå eller vert selt på stader der det finst tilfelle — her medrekna basilleberarar — av fårleg smittsam sjukdom som kann verta spreidd med varone.

Når det trengst, kann helserådsordføraren gripa inn på vegne av helserådet, men han må snarast råd er leggja saka fram for rådet. Helserådet kann gjera vedtak um at varor som det syner seg er skadelege, skal gjerast til inkjes eller på annan måte gjerast uskadelege, på seljaren sin kostnad.

§ 12. Matvaror og alt anna etande må ein ikkje ha ståande i stoverom, utan i attletne reine skåp, skuffor eller leidne med lok på, soleis at det ikkje kjem noko ureint på dei. Kjøtt og fisk til sal må transporterast i tette, attletne kassar og i sumarvarmen nedlagt i is. Slike varor må minst mogeleg rørast med fingrane og ikkje på nokon måte av andre enn dei som handlar med varene.

Ved kvart tilfelle av sjukdom som anten er eller gjev mistanke um å vera kome upp ved njoting av skjemde matvaror eller bruk av ting som inneheld forgiftige eller fårlege

22 april. seremne, har helserådstilsynsmannen i krinsen eller i tilfelle den lækjar som har sett til den sjuke utan dryggjing å segja frå til ordføraren i helserådet. Tilsynsmannen eller lækjaren skal samstundes gjeva ordføraren i helserådet opplysning um den trulege årsak til sjukdomen og andre turvande opplysningar.

Um fjøs og mjølkestell.

§ 13. Fjøs skal vera ljose, reine og vel utlufta. Der må vera storvask minst ein gong for året. Golv, veggjer og alt innbu skal då vaskast med varmt såpevatn og so utlufting med gjennomtrekk i fleire dagar. Kyrne må haldast reine. Mjølkebidne og mjølk må handsamast med den største reinsemd. Å drikka av mjølkespanna eller loka på mjølkespanni er forbode. Mjølk og fløyte må ein aldri ha ståande i rom der folk til dagleg held til eller i soverom.

I kvart fjøs skal det vera vaskevatsstol, vaskefat, såpe og reint handklæde. Den som mjølkar skal gå med reint kvitt armforklæde og må fyrr mjølkinga såpevaska hendene sine. Likeins må jur og spenar vaskast og turkast vel med rein klut. Mjølki må ein snarast råd er bera ut or fjøset.

Stråfôr må ikkje berast inn eller ikring i fjøset og gjødсел ikkje måkast ut so lenge mjølkinga står på. Heller ikkje må ein då ha fyre seg anna arbeid som valdar dust eller illtev.

Er det sjukdom i buskapen, eller otte for smittsam sjukdom i huslyden, skal alt sal av mjølk og anna budrätt stogga. Tilfellet må meldast til nærmaste helserådsmedlem som skal gjera dei turvande etterrøkjingar og gjeva melding til ordføraren i helserådet.

§ 14. Det er forbode å føra i handel mjølk frå kyr som har kalva for mindre enn 5 dagar sidan, eller som lid av tuberkulose, miltbrand, jursjukdom, septikæmi, langvarig diaré eller andre sjukdomar som det fylgjer feber med. Likeins er det forbode å selja mjølk frå kyr som ein doktorerer med lækjamiddel som kann gå over i mjølki, og vidare mjølk frå stader der folk lid av smittsam sjukdom. For tæringssjuke gjeld dei avgrensingar som fylgjer av fyresegnene i § 10 i tuberkuloselova frå 8 mai 1900.

Kvar fjøseigar eller mjølkehandlar med bustad i heradet har plikt til når helserådet krev det å leggja fram attest frå autorisera dyrlækjar um helsetilhøva for buskapen i fjøset soframt ein har mistanke um at der er skadeleg helsetilhøve.

Um meieri, ysteri og mjølkeutsal.

§ 15.

a. Meieri, ysteri og mjølkeutsal må ikkje innreidast eller takast i bruk fyrr melding er gjeve til helserådet og dette har gjeve si godkjenning.

- b. Rom der mjølk og mjølkeprodukt vert umsette og tillaga 22 april. skal vera ljose og ha godt luftskifte. Golv, veggjer, tak og diskar skal vera i slik stand at dei lett kann haldast reine med vask. Diskar og golv må vaskast godt og vel kvar dag — vindaugo og dørar minst kvar veke og veggjer og tak minst kvar fjordungår. Målereidskap og kar må vera reine. Flugjer må haldast burte.
- c. Tobakksrøyking og sputting i roma er forbode. Det må vera lett åtkome til vaskevatn, såpe og reint handklæde.
- d. Dei som arbeider med varone skal ha på seg heilt kvitt forklæde. Kvinnene skal og ha kvitt hovudplagg som dekkjer håret.
- e. Mjølk og mjølkeprodukt må ikkje havast eller gøymast saman med andre varor som kann gjeva dei usmak, skjemma dei eller på nokon måte gjera dei ureine.
- f. For meieri og ysteri som har utsal for mjølk eller mjølkeprodukt gjeld dessutan fyresegnene i § 16 um krambuder.
- g. I alle meieri, ysteri og mjølkeutsal skal vera uppslege eit eksemplar av desse fyresegnene.

Um krambuder.

§ 16.

- a. Alle krambuder skal haldast reine og godt utlufta. Utanfor inngongsdøra skal det vera fotskrapar. Bord og disk der ein sel nærings- eller njotingsmiddel ifra, skal vera tekt med ei plate av polert eller slipt stein eller anna ugjenomtrengeleg to. Golv, diskar og vektor skal kvar dag gjerast reine, vindaugo og dører minst kvar vike og krambud og lager må ha hovudreingjering minst kvart halvår. Turr feiging er forbode, likeins sputting på golvet.
Finn helserådet det turvande kann det påby sputtekoppar. Det kann og fastsetja kva form og storleik dei skal ha. Sputtekoppane må over botnen vera tekte med våt sagmod, torvstrøy eller liknande. Dei må dagleg rein-gjerast og innhaldet brennast.
- b. Krambuder der matvaror eller njotingsmiddel vert tillaga, gøymd eller seld, må ikkje nyttast til soverom eller kjøken. I slike krambuder skal det vera reint vaskestell, såpe og reine handklæde og alle som handsamar varene skal ofte vaska hendene sine.
- c. Matvaror skal vernast mot dust og anna ureinskap, både i krambudene og i tillagings- og lagerrom. Varone må ikkje stå på golvet der dei vert til meink for reingjeringa, men setjast i vel reinhaldne og tildekte kar, skuffer, skåp med dører, hyller med forheng eller liknande. Er kjøtt opphengd, må det hanga fritt frå veggen. Vekt og mæle-reidskap må vera reine når dei vert nytta. Seljaren må

22 april. ikkje pakka matvaror inn i aviser eller anna ureint paper. Når varer vert førde omkring må dei vernast mot regn, dust og all anna tilsulking.

- d. Tobakksrøyking er forbode i rom der matvaror vert selde. Det er forbode å sitja på eller hanga utover disken. Kundene må heller ikkje halda til i krambuda meir enn høgst turvande, men gå ut so snart dei er ekspedera.
- e. Kundene må ikkje røra andre varor enn dei kjøper. Prøver som ein har smakt på må gjerast til inkjes og ting som er bruka til det, t. d. kopp, skei eller liknande, må straks reingjerast og kokast.
- f. I kvar krambud skal eit eksemplar av desse fyresegnene vera uppslege.

Um bakeri.

§ 17.

- a. Bakeri og rom som står i ope samband med dette skal vera romlege og ljose med vindaugo som lett let seg opna. Dei må ikkje nyttast som soverom. Golv og tak må vera slik at dei lett kan haldast reine.

Uvedkomande ting som kann føra med seg dust eller vond lukt eller som kann vera til mein for reingjeringi må ikkje finnast i bakeri eller rom som står i ope samband med dette. I bakeri må ein ikkje vaska klæde, heller ikkje i rom som står i ope samband med dette.

- b. Golva må gjerast reine umhugsamt kvar dag når arbeidet er slutt, vindaugo og dører minst ein gong kvar vike og veggjer og tak minst kvart fjordungår. Medan reingjeringa står på må bakverk ikkje gøymast inne i bakeriet. Hyller og skåp må alltid haldast fri for dust, likeins må bord og alle ting som vert nytta til bakinga haldast umhugsamt reine og vera lett flyttande.

Turr feiing er forbode.

- c. Smør, mjølk og anna som ein nyttar i bakverket må gøymast i reine attletne kar. Deig og slikt som ein strykt utover bakverk må ikkje tillagast meir enn som trengst for dagen. Strykeviskar og andre bakarreidskapar må reingjerast godt for kvar gong dei er nytta.
- d. Mjølsekkar må ein feia vel av fyrr dei vert tekne inn i bakeriet og tømde so ikkje baketroget vert skjemd på nokon måte. All brensel må liggja i serskilte kassar og må ikkje vera slengt utover golvet. Oska og anna avfall må kvar dag havast ut or bakeriet.
- e. All slags bruk av tobakk og sputting på golvet er forbode. Pipa, tobakk og fyrstikker må ikkje leggjast slik at bakarvarene kann verta skjemde.

- f. I kvart bakeri skal det vera vaskestell, såpe og reine hand- 22 april.
klæde. Bakarane må alltid reinska neglene og vaska hendene og underarmene sine umhugsamt fyrr og etter kvar deig- og brødlaging. Likeins må dei vaska hendene etter dei har nytta klosettet.

Alltid medan bakinga står på skal bakarane ha på kvitt rein lereftsklædnad som ikkje må brukast utanfor bakeriet og som må vaskast minst 2 gonger um vika.

- g. Folk som har sår, svull eller utslett på armar eller hender må ikkje ha arbeid i bakeri.
h. I kvart bakeri skal eit eksemplar av desse fyresegner vera uppslege.

Um slaktehus og pylsemakeri.

§ 18.

- a. Slaktehus og pylsemakeri må ikkje innreidast eller takast i bruk fyrr melding er sendt til helserådet og dette har gjeve si godkjenning.

Roma skal vera ljose og reinslege med godt luftskifte. Dei må ikkje stå i ope samband med gjødselbinge, stall, fjøs, grisehus eller liknande og der må heller ikkje kunna koma vond lukt frå slike stader til roma.

Golva skal vera sementera og vasslette med fall og avlaup til kloakk med vasslås.

Der skal vera innlagt vatn med vask og spyleslange.

Golv, veggjer, tak, bord og diskar m.m. skal alltid haldast i sovore stand at dei lett kan gjerast reine. Maskiner, reidskapar skal stå slik til at helserådet lett kann ha tilsyn med dei.

Der må alltid gjennomførast den største reinsemd, både medan arbeidet står på og elles. Avfallet må strakst takast burt og leggjast i ein tett jarnkasse med tett lok. Kassen må tømast minst 3 gonger kvar vike i vinterhalvåret og kvar dag i sumarhalvåret. Etter kvar tøming må han vaskast umhugsamt og desinfiserast med klorkalk. Innmaten må ikkje reingjerast i rom der ein har kjøtet. Der må takast omsynte for at fluger ikkje kjem inn i roma.

Krokar som kjøtet skal hanga på må vera fortina og stå soleis at kjøtet kann hanga fritt frå veggen.

- b. Kvar dag etter at arbeidet er slutt skal bord, benker m.m. vaskast og golvet spylast. Vindaugo og dører må vaskast minst ein gong for veka og tak og veggjer minst ein gong kvar månad. Kjøtet må havast ut or det romet ein gjer reint medan reingjeringi står på.

- c. Folk som arbeider i slaktehus og pylsemakeri skal ha på seg reint, kvitt lereftforklæde med ermer som må vaskast minst ein gong um veka.

22 april. Ved vasken skal det alltid vera såpe og reine handklæde, og alle som arbeider der skal jamleg vaska hendene sine. Fyrr dei tek til med arbeidet skal dei alltid vaska hender og armar.

- d. All slags bruk av tobakk er forbode. Likeins sputting på golvet.

Um vertshus og kaffistover.

§ 19.

- a. I vertshus og kaffistover m. m. skal roma haldast reine og godt utlufta og der skal vera vaska kvar morgon.
- b. Sputting og turr feing er forbode.
- c. Koppar, glas og andre matreidskapar skal for kvar gong dei har vore nytta kokast i reint såpe- eller sodavatn og deretter skyljast i kokt varmt vatn.
- d) Koppar eller glas med skar eller sprekk i må ikkje brukast.
- e) Det er forbode å drikka av vatsbytte, vasskjer eller vatsausa. Sams drikkekjerald er likeins forbode.
- f) Reglane ovanfor gjeld og møterom og større samkomor soframnt der vert bore fram mat og drykk.

Um herbyrge og hotell.

§ 20.

- a. I soverom må ikkje sova fleire enn at det vert minst 10 kubikkmeter luft på kvar. Vindaugsflata må vera minst $\frac{1}{10}$ av golvflata. Roma som er i bruk må grundig utluftast og golva vaskast kvar dag. Hovudreingjering må det vera minst 4 gonger um året.
- b. Sengene skal ha putevar, underlakan og overbreidsle med lereftspose. Lakan, lereftspose og putevar skal skiftast for kvar ny gjest. Sengklæda skal vaskast minst 4 gonger um året og sengene skal stå oppbreidde minst 3 timar kvar dag til utlufting. Sputting på golvet er forbode. Nyttar ein sputtekoppar skal dei vera på lag halvfyllte med sagmod eller anna brennande to. Dei må tømast kvar dag og innhaldet brennast.
- c. I alle soverom skal det vera vatskaraff, vaskefat og såpe. Likeins eit vatsglass og 1 handklæde for kvar losjerande. Handklæde må skiftast so ofte at det til kvar tid er reint og alltid for kvar ny gjest.
- d. Kjem verten til kunnskap um at ein gjest lid av smittsam sjukdom, skal han straks melda frå til ordføraren i helse-rådet og fylgja dei påbod som han gjev.
- e. Privet skal kvar dag ettersjåast og vaskast. Der må alltid vera nøgda klosettpaper.
- f. I alle herbyrge og hotell skal det vera uppslege so mange serprent av desse fyresegnene som det trengst.

Um boksamlingar.

22 april.

§ 21.

- a. Bøker må ikkje lånast ut til folk når anten dei sjølve eller huslyden deira har smittsam sjukdom.
- b. Bøker som er lånte ut til folk der det bryt ut smittsam sjukdom, må desinfiserast etter nærare avgjerd av ordføraren i helserådet fyrr dei vert lånte ut att.
- c. Alle bøker i offentlege boksamlingar skal ein gong um året verta ettersedde av den som styrer boksamlinga, og tilsynsmannen for helserådet. Bøker som er fælt sulka og ille medfarne, skal då takast ut or boksamlingi og brennast upp.

Um fartij.

§ 22. Farty som ligg innan heradet og mannskapet deira er, med umsyn til helsetilstand umbord, undergjevne helse- rådet sine fyresegner.

På båtlosji skal det gjerast reint kvar dag og vaskast minst 2 gonger i veka. Der skal vera nøgdi sputtekoppar som skal reingjerast kvar dag. Å sputta på dørken er forbode.

Skotet millom motorrom og opphaldsrom skal vera so tett at ikkje ekshaustgass trengjer igjennom.

Ein må sjå etter at farkosten har friskt vatn på kjølen og at det ikkje ligg nokon ting under dørken og råtnar.

Notbas eller høvedsmann har å sjå etter at desse fyre- segner vert haldne.

Um smittsame sjukdomar.

§ 23.

- a. Når nokon som lid av tuberkulose i smittsam form, skifter bustad skal dette meldast til ordføraren i helserådet av den som den sjuke flytjer frå. Same melding er den plik- tig til å gjeva som tek imot ein sjuk med denne sjukdomen.
- b. I kvart sjukdomstilfelle som ein kan tru er fårleg og av smittsam art, skal kvar husbond som gjev melding um dette (sjå helselovi frå 16 mai 1860 § 14) syta for at den sjuke vert skild frå andre um det er høve til det. Av- stengjinga gjeld både den sjuke og den som steller med han. Det same gjeld sengklæde, gangklæde og anna tur- vande som vert brukt, eller som den sjuke har brukt dei næraste dagane fyrr sjukdomen braut ut. Matvaror må ikkje oppbevarast i det romet der den sjuke er. Heller ikkje må uvedkomande folk få koma inn til den sjuke.
- c. Fyrr lækjar er komen og har gjeve nærare fyresegner, må samkvæme millom sjukestaden og andre stader vera minst mogleg. Folk som høyrer til same huslyd som den sjuke, må ikkje utan i naudhøve koma i møte eller samlingar,

22 april.

og slike møte må ikkje haldast i hus eller på tun der det er smittsam sjukdom, mindre det skulde vera eit reint naudhøve.

- d. Frå slike stader må sal av matvaror stogga, til det vert gjeve lov av lækjaren. Born frå sovoren heim må ikkje koma i skule, fyrr lækjaren har gjeve løyve til det. Skulde sjukdomen vera hjå ein lærar, og han bur i same huset som skulen vert halden i, må denne stengjast til lækjaren har gjeve nærare fyresegn.

So snart ordføraren i helserådet har fått melding um tilfelle av smittsam sjukdom og dei rådgjerdar som for høvet er tekne skal han gjeva dei vidare fyresegnar og ta dei rådgjerdar som tilfellet krev.

Utanbygds folk må ikkje setjast burt i heradet på offentleg kostnad minder det ligg fyre attest frå lækjar um at vedkomande ikkje lid av nokon akutt smittsam sjukdom og heller ikkje kjem frå smitta hus som ikkje er desinfisera.

- e. Gangklæde, sengklæde og andre bruksting som har vore nytta av folk med smittsam sjukdom eller har vore i same romet som den sjuke, må ikkje avhendast til andre fyrr dei er forsvarleg reingjorde etter fyresegn frå ordføraren i helserådet.
- f. Rom der folk med smittsam sjukdom har halde til, må reingjerast etter fråsegn frå helserådet og dei må ikkje takast i bruk fyrr dei er reingjorde.
- g. Skuleborn som læraren trur har uty, skabb eller anna avåt som lett kan koma over på andre skal sendast heima og ikkje ha tilgjenge til skulen fyrr dei er reine. Likeeins skal læraren nekta skuleborn å koma på skulen, når det er smittsam sjukdom i heimen deira. Forbodet gjeld inn-til lækjar er rådspurt.

§ 24. *Almenne fyresegnar.*

- a. Eigar eller leigar av hus er kvar for seg ansvarleg for at alle plikter som desse helsefyresegnene set fyre vert oppfylte.
- b. Um nokon ikke fullfører dei umbøtene som fylgjer av desse helsefyresegnene eller lovlege vedtak innan den fristen som helserådet har sett, kan umbøtene verta fullførde på vedkomande sin kostnad.
- c. Motstand eller brot mot desse fyresegnene vert straffa etter lovi (jfr. straffelov § 357) og skal meldast til ordføraren i helserådet snarast råd er.

- d. Heradstyret syter for å få prenta helsefyresegnene so dei 22 april. kan verta delt ut til kvar huslyd i heradet. Eit eksemplar skal vera uppslege i kvart hus som vert brukt til møtehus. Likeeins skal serprent av paragrafane 15, 16, 17, 18, 19 og 20 vera uppslege på alle dei stader som desse paragrafane gjeld for.
- e. Ordføraren i helserådet kann ta avgjerd på vegne av helse- rådet der det trengst snart avgjerd. Saka vert då å leggja fram på fyrste helserådsmøte.
- f. I ymse serhøve kan helserådet gjera lempingar og avvik frå desse fyresegnene.
- g. Desse fyresegnene tek til å gjelda 3 månader etter dei har fått kongeleg stadfesting.

Kongelig resolusjon.

22 april.

I henhold til §§ 5, 12, 13, 14, 15, 18, 19, 23, 24, 27, 28, 29, 31, 32, 41, 42, 43, 47 og 49 i lov om luftfart av 7 desember 1923 fastsettes nedenstående bestemmelser om luft-
fart:

A. Vedrørende lovens kap. 2.

1. Luftfartøisregister for det hele rike føres i Oslo av chefen for Forsvarsdepartementets luftfartskontor.
2. De nærmere forskrifter for føring av registret fastsettes av Forsvarsdepartementet.
3. Merkning og registrering m. v. skal utføres overensstemmende med vedføjede «Reglement A. Luftfartøiers merker og kjennerop». Mindre forandringer i reglementet kan foretas av Forsvarsdepartementet.

For militære luftfartøier gjelder efterfølgende bestemmelse under H, 3 og 4.

4. Luftfartøi som erhverves som norsk eiendom i utlandet kan tilståes midlertidig norsk nasjonalitetsbevis efter nærmere regler som er inntatt som tillegg til den almindelige norske konsulatinstruksjon. Beviset utstedes av de i «Almindelig instruks for utenrikstjenesten av 10 august 1923» nevnte konsulatembedsmenn. Det midlertidige bevis gjelder kun inntil ankomsten til den i beviset anførte norske havn eller flyveplass.

B. Vedrørende lovens kap. 3.

1. For utstedelse av luftdyktighetsbevis kreves:
 - a. Luftfartøiets konstruksjon med hensyn til sikkerheten skal tilfredsstillende visse minimumskrav.
 - b. En ny types flyveegenskaper skal på tilfredsstillende måte godtgjøres ved praktiske flyveforsøk. Luftfartøier av en godkjent type behøver ikke å under-

22 april.

- kastes samme prøver som et typefartøi. Prøvene skal godtgjøre at visse minimumskrav er tilfredsstillt.
- c. Bygningen av ethvert luftfartøi skal være godkjent med hensyn til arbeidets utførelse og materialets godhet. Kontrollen med fabrikasjon og prøver skal godtgjøre, at visse minimumskrav er tilfredsstillt.
 - d. Luftfartøi skal være utrustet med de til en sikker navigering nødvendige instrumenter og for øvrig med alt nødvendig utstyr.
 - e. Forsvarsdepartementet fastsetter de nærmere regler som blir å legge til grunn for de i punkt a—d omhandlede krav.
 - f. Luftdyktighetsbevisets gyldighet kan begrenses til flyvning innenfor visse i beviset anførte områder eller farvann.
2. Tilsyn med luftfartøi i henhold til luftfartslovens § 18 (kfr. § 19) utøves av Forsvarsdepartementets luftfartsråd — eventuelt ved de av rådet godkjente besiktigelsesmenn.
 3. For tilsynsforretningens utførelse gjelder følgende forskrifter:
 - a. Luftfartsrådet kan fastsette det antall timer motorer av bestemt type kan tillates å gå forinnen de tas inn til eftersyn til full demontering.
 - b. Av luftfartsrådet foretas eftersyn til ubestemte tider for å kontrollere at luftfartøi og motorer er i forsvarlig orden. Herunder skal de foreskrevne dagbøker m. v. fremlegges til gjennemsyn og påtegning.
 - c. Utover ovenstående eftersyn av motorer og luftfartøier skal der på flyvemaskiner som anvendes til befordring av personer mot avgift samt til utdanning av flyvere hvert halve år og på andre flyvemaskiner, luftskiber og ballonger hvert år foretas et grundig eftersyn under tilsyn av offentlig kontrollør.
 - d. Etter et vesentlig havari kan luftfartøiet først benyttes, efterat luftfartsrådet har kontrollert og godkjent reparasjonen av havariet.
 - e. Luftdyktighetsbeviset gis fornøden påtegning om de i punkt c og d omhandlede eftersyn samt om eventuell forlengelse av luftdyktighetsbevisets gyldighet. Departementet underrettes om sådan forlengelse.
 - f. I passasjerflyvemaskiner anvendt i erhvervsmessig trafikk skal der hver dag forinnen dagens første flyvning foretas eftersyn av så vel motor som selve flyvemaskinen av en autorisert flyvemekaniker for det tilfelle der på vedkommende sted er ansatt en sådan.

C. Vedrørende lovens kap. 4.

22 april.

1. Der skal alltid være én chef ombord i luftfartøi som er i bruk. Hvis ikke særskilt chef er ansatt eller utpekt, skal føreren — eller om der er flere førere — den eldste av disse være chef. Chefen har høieste myndighet ombord.

Med undtagelse av de tilfelle som er nevnt i luftfartslovens §§ 25 c og 26 må luftfartøi ikke foreta flyvning, medmindre det føres av en person med førercertifikat.

2. Certifikat i henhold til luftfartslovens § 24 fordres for dem som gjør tjeneste på luftfartøi som fører eller navigator.

3. Der utferdiges følgende certifikater:

certifikat for førere av trafikkflyvemaskiner

(trafikkførercertifikat)

certifikat for førere av privatflyvemaskiner

(privatførercertifikat)

certifikat for friballongførere

certifikat for luftskibsførere av første klasse

certifikat for luftskibsførere av annen klasse

certifikat for luftskibsførere av tredje klasse

certifikat for navigatører av første klasse

certifikat for navigatører av annen klasse.

Innehaveren av et førsteklases certifikat som luftskibsfører har rett til å føre et hvilket som helst luftskib.

Innehaveren av et annenklases certifikat har rett til å føre luftskib av under 20 000 m³ volum.

Innehaveren av et tredjeklasses certifikat har rett til å føre luftskib av under 6 000 m³ volum.

4. En navigator med certifikat av første eller annen klasse skal være ombord

A. i ethvert fly som anvendes til offentlig befordring og som skal fly uten å lande:

a. om dagen, mer enn 160 km over bebodde områder, eller mer enn 160 km og ikke mer enn 1 000 km utelukkende over åpent hav eller ubebodde områder;

b. om natten, mer enn 25 km, men ikke mer enn 1 000 km;

B. i ethvert luftskib av mindre enn 20 000 m³ volum under enhver flyvning om dagen eller natten.

5. En navigator med certifikat av første klasse skal være ombord

A. i ethvert fly som anvendes til offentlig befordring og som skal foreta en uavbrutt flyvning, hvorunder det flyr

22 april.

- a. om dagen, mer enn 1 000 km utelukkende over åpent hav eller ubebodde områder, eller
- b. om natten, mer enn 1 000 km;

B. i ethvert luftskib av 20 000 m³ volum eller mere under enhver flyvning om dagen eller natten.

6. Fører av fly med nødvendig sertifikat som navigatør kan, selv om han er alene ombord, utføre navigatørens plikter i følgende tilfelle:

under flyvning om dagen over bebodde områder eller under flyvning om dagen over åpent hav eller ubebodde områder når reisen ikke er mer enn 1 000 km, eller

under flyvning om natten på ruter som er passende opmerket og undersøkt av vedkommende myndigheter.

Fører av fly skal ikke utføre navigatørens funksjoner hverken under en sammenhengende flyvning av mer enn 1 000 km over åpent hav eller ubebodd område eller under en flyvning om natten uten i forannevnte tilfelle, medmindre der er en annen fører ombord som i nødtilfelle kan ta sig av flyet.

Når et luftfartøi foruten fører skal ha en mann til som betjening ombord, kan denne, hvis han har nødvendig sertifikat som navigatør, utføre navigatørens funksjoner i de tilfelle som er nevnt foran under 3 og 4.

Anmerkning:

I forbindelse med foranstående punkt 4—6 og bare disse punkter — gjelder følgende fortolkning:

- a. et ubebodd område er et område, hvor den tynne beboelse, manglende naturlige landmerker eller utilstrekkelige karter gjør at navigasjonsvanskelighetene er de samme som over åpent hav;
- b. «natt» er det tidsrum som begynner en time efter solnedgang og slutter en time før soloppgang;
- c. en «flyvning over åpent hav» er en flyvning i løpet av hvilken et luftfartøi som følger en rett linje kan befinne sig mer enn 100 km fra kysten.

7. For å erholde sertifikat som fører eller navigatør fordres:

- a. At vedkommende har bestått de teoretiske og praktiske prøver, som fastsettes av Forsvarsdepartementet, samt at han har fylt 18 år.

- b. At vedkommende fremviser godkjent attest for edruelighet og pålitelighet samt tilfredsstillende de fysiske og psykiske krav som Forsvarsdepartementet stiller.

For førere og navigatører i erhvervsmessig luftfart kreves enn videre at de har fylt 19 år og ikke er over 45 år, samt at de har norsk statsborgerrett og hjemstavnrett.

Dispensasjon fra bestemmelsen om statsborgerrett og 22 april. hjemstavnetsrett kan meddeles av Forsvarsdepartementet.

8. De nødvendige fordringer for den øvrige del av luftfartøienes besetning fastsettes av Forsvarsdepartementet.
9. Certifikat for førere og navigatører — og tilsvarende godkjenning for den øvrige del av besetningen — utstedes av Forsvarsdepartementets luftfartsråd.
10. Har innehaveren av certifikat under utførelsen av den virksomhet som certifikatet hjemler vist grov uforstand eller vært beruset, eller foreligger der andre omstendigheter som må anses å gjøre ham uskikket for vedkommende virksomhet, skal luftfartsrådet tilbakekalle certifikatet. Etter sådan tilbakekallelse er innehaveren av certifikat forpliktet til å sende certifikatet til luftfartsrådet.

Hvis den som har gyldig certifikat viser symptomer på alvorlig sykdom eller vært utsatt for større legemsskade, har han ikke lov til å utføre vedkommende tjeneste ombord før dertil legitimert lege etter foretatt undersøkelse har erklært ham for tjenstdyktig. Forinnen fullførelse av påbegynt flyvetur kreves dog ikke sådan undersøkelse for navigatør, mekaniker eller radiotelegrafist (radiotelefonist) og heller ikke for føreren når denne ikke har fått slik fysisk eller psykisk skade at den er risikabel for førertjenesten samt den medfølgende besetning og passasjerer ønsker at han skal fullføre reisen.

Anmerkning om sådan undersøkelse skal av den som foretar undersøkelsen gjøres på vedkommendes certifikat og innmelding herom sendes til luftfartsrådet.

D. Vedrørende lovens kap. 5.

1. Godkjenning av landingsplass i henhold til luftfartslovens § 27 omfatter så vel selve plassen som de på stedet værende anlegg og tekniske anordninger.

Også alle andre slags luftveisanlegg (luftfyr, landkjenningsmerker og faste merkeballonger m. v.) må være godkjent før de tas i bruk.

2. Godkjennelsen meddeles av Forsvarsdepartementets luftfartsråd.
3. For å kunne godkjennes må plassen eller anlegget tilfredsstillende visse flyvetekniske minimumskrav som fastsettes av Forsvarsdepartementet.

Herunder blir å ta hensyn til de forskjellige typer av luftfartøier som aktes anvendt.

4. Forsvarsdepartementet kan fastsette nærmere bestemmelser for plassens anvendelse, vedlikehold og betjening.

22 april.

E. Vedrørende lovens kap. 6.

1. For luftfart innenfor norsk område gjelder vedfødte «Reglement D. Regler for lanterneføring og signaler. Luftveisregler.»
2. Den som har kommandoen ombord på luftfartøi skal — før en luftreise påbegynnes — overbevise sig om:
 - a. at luftfartøiet ikke har nogen feil eller mangel av sådan beskaffenhet at det kan medføre livsfare for dem som er ombord;
 - b. at luftfartøiet er utstyret med foreskrevne instrumenter;
 - c. at luftfartøiet er bemannet overensstemmende med gjeldende bestemmelser;
 - d. at luftfartøiet ikke medfører større antall besetning og passasjerer eller større last enn tillatt i luftdyktighetsbeviset, at de i dette bevis gitte bestemmelser om lasten og dens fordeling overholdes, samt at løse gjenstander, bagasje og gods er således fastgjort at intet kan falle overbord eller ved forskyvning virke skadelig på stabiliteten eller innskrenke manøverorganenes frie anvendelse;
 - e. at luftfartøiet ikke er forsynt med nogen anordning som ikke inngår i dets konstruksjon og som kan ha skadelig innflytelse på manøvreringen, medmindre anordningen er godkjent av vedkommende besiktigelsesmann;
 - f. at der ombord i luftfartøiet medføres tilstrekkelig smøre- og driftsmidler samt vann for den planlagte luftfart;
 - g. at fotografiapparat som medføres uten fotograferings-tillatelse er således anbragt at det ikke kan brukes under luftfarten.
3. Chefen ombord i luftfartøi, som anvendes til erhvervsmessig luftfart, skal før reisen påbegynnelse gjøre anmerkning i reisedagboken om at disse forskrifter er iaktatt.
3. Gjenstander som kan foranledige skade eller ulempe må ikke kastes overbord eller bevirkes sluppet fra luftfartøi under fart.
4. Luftfartøi må ikke flyve:
 - a. over by eller tettbebygget sted uten i en høide som tillater det å foreta normal landing utenfor byen eller stedet, selv om dets drivmiddel skulde svikte — og under ingen omstendighet i lavere høide enn 300 m;
 - b. over større folkeansamling i lavere høide enn 300 m;
 - c. over ethvert annet område, som ikke består av en flyveplass eller åpent hav, i lavere høide enn 150 m, samt

d. over åpent hav i lavere høide over eller på mindre 22 april. avstand enn 150 m fra sjøgående skib.

Avvikelse fra bestemmelsene i dette punkt er tillatt når det er uomgjengelig nødvendig ved op- og nedstigning eller på grunn av værforholdene eller for å undgå umiddelbar fare eller når departementet har gitt tillatelse dertil. Dog må luftfartøi ikke føres på så lav høide over eller på så kort avstand fra person eller eiendom at skade kan forvoldes.

5. Kunstflyvning må ikke utføres over by, tettbebygget sted eller folkeansamling og heller ikke over trafikerte havner eller over fartøier.
6. Til flyveopvisninger — herunder innbefattet fallskjermopvisninger — hvortil offentligheten har adgang, kreves politiets tillatelse efter forut innhentet uttalelse fra Forsvarsdepartementets luftfartsråd.
7. Det er forbudt uten efter spesiell tillatelse av Forsvarsdepartementet å gjøre bruk av fotografiske apparater fra luften. Sådanne apparater kan imidlertid medføres, når de er opbevart således at der ikke er adgang til å gjøre bruk av dem underveis.
8. I henhold til luftfartslovens § 31 forbys luftfart over nedenfor nevnte områder, dog med sådanne undtagelsesbestemmelser med hensyn til inn- og utpassering til tollandingsplasser, som er nærmere angitt under beskrivelsen av hvert enkelt område:

Ved Oscarsborg med Svelvik.

Et område begrenset av rette linjer mellem Lågøens nordpynt—Bunnefjordens bunn—Hvitsten kpl.—Holmsbu kpl.—Blindevannets sydende—Svanevannenes nordende — Lågøens nordpynt.

Innen dette område er flyvning i inntil 200 m's høide tillatt over skibsleden midtfjords i Oslofjorden og i Drammensfjorden (Svelvikstrømmen).

Ved Horten.

Området mellem Bastøs sydpunkt—Adal st.—jernbanelinjen til Nykirke st.—Mølsens sydpunkt samt videre midtfjords til Bastøs sydspiss. Flyvning over skibsleden vestenømt Bastø og østenømt Hortenskrakken er tillatt, dog ikke i over 200 meters høide.

Luftfartøier, der skal anløpe Karljohansverns flyvebåstasjon, har å lande utenfor orlogshavnen i farvannet nord- og østenfor samme, hvorefter de går inn på vannene mellem Østøen og Vealøs eller mellem Vealøs og Møringen. Tillater

22 april. ikke væromstendighetene at landing foretas utenfor orlogshavnen, er landing tillatt på den del av denne som ligger nordenfor og østenfor en linje Østøens sydspiss—Trebyggen.

Innflyvningen til havnen skal foregå i lav høyde — ikke over 50 meter — og luftfartøiet må herunder ikke flyve sønnenom og vestenom den her angitte linje.

Ved Tønsberg befestninger.

Området mellom Akersvannets sydende—Nøtterø kirke—Tørfest—2 km østenom Bolærne til Fulehuk fyr—Tjømøs sydpunkt—Sandefjord—jernbanelinjen til Akersvannets sydende. Innen dette område er flyvning tillatt over Lindholmkjøla og Huikjøla, dog ikke i over 200 meters høyde.

Ved Rauø.

Området mellom Sletter s.—Ellingårdskilens bunn s.—Misingen—Sletter s., således at Rauø passerer på ikke under 2 km avstand.

Ved Fredrikstad.

Området mellom Græsvik kirke—Fredrikstad v. kirke—Glommens østre bredd til Ørens sydspiss—Furuholmen—Torgauten fyr—Græsvik kirke.

Innen dette område er flyvning tillatt i inntil 200 meters høyde over seilleden i Østerelven.

Ved Sarpsborg befestninger.

Området mellom Tunøens nordspiss—Varteig kirke—Ise-sjøens sydende—Ullerø kirke—Glemminge gamle kirke—Solli kpl.—Ågårdselven—Mingevann—Tunøens nordspiss.

Over land tillates kun flyvning i 200 meter og derunder i beltet mellom Sarpsborgområdet, Fredrikstadområdet og Rauøområdet.

Ved Fossumavsnittets befestninger.

Området mellom Enebakneset—Øgderen—Rødenessjøen—Ørje—Os kirke—Glommen til Mørkfoss—Øieren til Enebakneset.

Ved Kristiansand befestninger.

Området mellom Eidet ved Gilsvann—Strømme—Sokkevannets nordende—Fidjekilen—Dvergsøens sydpunkt—Kinn—Holskogkilens bunn—Grotjern—Eidet.

Innen dette område tillates flyvning til og fra flyvestasjonen i Kristiansand innenfor et belte, som i vest begrenses av linjen mellom Holskogkilens bunn—Bragdøens østpunkt—østenom Od-

derøen—flyvestasjonen—Torridalselvens vestre bredd, og i øst 22 april, av linjen mellom Dvergnestangen—Oddernes kirke—Katterumpen. Innen dette belte må der over sjø ikke flyves i større høide enn 200 meter og over land heller ikke i større høide enn 200 meter.

Ved Bergen.

1. Området mellom Godvik—Storevannets sydspiss—Bjørndalspollens sydspiss—vannet mellom Damsgårdsfjell og Løvsbakken—Laksevåg kirke—Byfjorden.
2. Området mellom Eidsvågenes—Eidsvåg—Eidsvåg vann—Rundemannen—Sverresborg—Byfjorden.

Over Byfjorden mellom de angitte steder Godvik og Eidsvågenes må ingen steder flyves i over 200 meters høide; luftfartøiet må dessuten følge en linje mest mulig midtfjords.

Ved Håøen (Bergen).

Området mellom Alversund kirke—Isdalsvann—Hagelsundets sydøstre odde—Flatøens sydøstre odde—Langeland—Mæland kirke—Alversund kirke.

Innen dette område er flyvning under 200 meters høide tillatt i skibsleden sønnenfor en linje Flatøens sydøstre odde—Mæland kirke.

Ved Herlø (Bergen).

Området mellom Ringholmen lykt—Sætre—Røslandspolen—Oksen st.—Herløgavlen—Ringholmen lykt.

Ved Agdenes.

Området mellom Bakstenens nordpynt—Fevågbukten—Sæte—Årlotneset—Grønningen—Lille vanns vestende—Kvern-
bukten—Bakstenens nordpynt.

Innen dette område er flyvning tillatt over fjorden — dog ikke høiere enn 200 meter og kun midtfjords.

Ved Kongsvinger.

Et område med 7 km's radius omkring Kongsvinger by.

I Stjørdalen.

Stjørdalen mellom Hegra og Sona stasjoner med et 5 km bredt belte på begge sider av dalen.

I Verdalen.

Defileet mellom Rotmoen og Stormoen med tilstøtende fjellsider.

I Ofoten.

- a. Ved Ramsund området mellom Tjeldsund i nord, gårdsveien Lavangen—Tårstad i øst, Ofotfjorden i syd, linjen Trollfjell—Jotind—Hallingtind i vest.

22 april. b. Ved *Sildvik* området mellem Rombakken i nord, Middagselven i øst, Sildviktind—Blåisen Ytre Sildvikfjell i syd og Ørneelven i vest.

Dispensasjon fra foranstående bestemmelser om forbudte områder kan efter ansøking i enkelte tilfelle meddeles av Forsvarsdepartementet.

Likeledes kan mindre endringer eller supplerende bestemmelser vedrørende forbudte områder fastsettes av Forsvarsdepartementet.

F. Vedrørende lovens kap. 7.

1. Luftfartøier som avgår til eller ankommer fra utlandet kan passere rikets grenser overalt hvor bestemmelsene om forbudte områder (jfr. lovens § 31) ikke er til hinder herfor.
2. Ankomst fra eller avgang til utlandet må dog kun finne sted på en som toll-landingsplass anerkjent flyveplass (havn) og må ingen mellemlanding foretas mellem denne og landets grenser.
3. Forsvarsdepartementet kan bestemme at fartøi som vil passere norsk område uten å lande, skal legge sin vei ad bestemte ruter.

G. Vedrørende lovens kap. 10.

Fartøi som brukes til luftfart innenfor norsk område skal, når det er i bruk — utenom de i lovens § 41 nevnte dokumenter m. v. — medføre et på iøinefallende sted anbragt opslag angivende den totale nyttelast fartøiet kan medføre, største tillatte passasjerantall, det tidspunkt inntil hvilket luftdyktighetsbeviset er gyldig, samt spesielle betingelser angående fartøiets bruk om sådanne måtte være fastsatt i nevnte bevis.

H. Vedrørende lovens kap. 11.

1. Forskrifter som inneholdes i eller utferdiges med hjemmel av luftfartslovens §§ 23, 25, 28, 29, 30 og 41 kommer til anvendelse på samtlige norske luftfartøier som brukes til luftfart utenfor norsk område, forsåvidt angjeldende forskrifter ikke strider mot overenskomster eller mot vedkommende lands lover og forordninger.
2. Eier av norsk luftfartøi, som måtte befinne sig innenfor annen stats område, skal — i den utstrekning mellomfolkelige overenskomster måtte foranledige — tegne forsikring for dekning av erstatningskrav, som i henhold til lovgivningen i denne stat måtte opstå mot ham selv eller mot brukeren for skade som følge av luftfarten på person eller ting innenfor den annen stats område.

Er forsikringen tegnet i Norge, blir polisen å deponere 22 april. i Forsvarsdepartementets luftfartsråd som utsteder attest herfor. Denne blir å medføre på luftfartøiet.

3. Luftfartøi som utelukkende benyttes i statens tjeneste som militær fartøi blir ikke å innføre i offentlig norsk luftfartøisregister. Bestemmelsene i luftfartslovens §§ 18, 19, 22—25, 31, 32 og 42 skal heller ikke finne anvendelse på sådanne fartøier.

4. Militære flyvemaskiner skal være merket etter nærmere regler som vil bli fastsatt i henhold til luftfartslovens § 43, 2. avsnitt.

5. Fremmede militære luftfartøier kan gis adgang til norsk område på nærmere betingelser som fastsettes av Forsvarsdepartementet.

6. For offentlige forretninger som foretas i henhold til luftfartsloven fastsettes følgende gebyrer og avgifter:

For utstedelse av nasjonalitets- og registreringsbevis for flyvemaskiner betales kr. 0,50 for hver 10 kg av maskinens nyttelast. Ved nyttelast forstås forskjellen mellom største tillatte flyvevekt og tomvekt.

For nasjonalitets- og registreringsbevis for ballonger og luftskiber betales kr. 1,00 pr. 500 m³ av ballongens eller luftskibets volum.

Certifikat for fører og navigatør betales med kr. 10,00.

For autorisasjon av mekaniker betales kr. 5,00.

7. For besiktigelse av luftfartøier betales besiktigelsesmannen etter følgende regler:

a. For periodisk besiktigelse samt besiktigelse for utstedelse av luftdyktighetsbevis:

Flyvemaskiner hvis totale fluktvekt er inntil

2 500 kg kr. 50,00

Flyvemaskiner hvis totale fluktvekt er over

2 500 kg » 75,00

For besiktigelse av maskiner under bygning her i landet samt for annen særlig assistanse av besiktigelsesmann blir avgiften i hvert enkelt tilfelle å fastsette av Forsvarsdepartementets luftfartsråd.

b. For besiktigelse etter reparasjon av havari o. l. (kfr. lovens § 20).

Hvis havariet har vært av mindre omfang og besiktigelsen finner sted innen 3 måneder etter periodisk besiktigelse: 60 % av avgiften under a. Etter større havari eller når besiktigelse finner sted senere enn 3

22 april.

måneder etter periodisk besiktigelse: samme avgift som under a.

c. For uanmeldt besiktigelse av flyve-maskin: kr. 25,00.

d. For besiktigelse av ballong og luftskib betales efter overenskomst i hvert enkelt tilfelle. Hvis enighet ikke opnåes, fastsettes avgiften av Forsvarsdepartementets luftfartsråd.

Forannevnte avgifter erlegges av luftfartøiets eier — herfra dog undtatt avgiftene for uanmeldt besiktigelse der bekostes av det offentlige.

Når besiktigelse rekvireres utført om natten eller på søn- og helligdager, betales en tilleggsavgift av 30 % til de under a, b og c nevnte satser. Som natt regnes tiden mellom klokken 19 og klokken 8.

Når en besiktigelse som er forlangt utført utenfor besiktigelsesmannens bosted, ikke kan foretas på grunn av årsaker som ikke kan legges denne til last, erlegger eieren et beløp av kr. 5,00 pr. ventetime — dog ikke utover kr. 25,00. Kan besiktigelse overhodet ikke utføres, erlegges en avgift av kr. 25,00.

Ventetiden kan ikke utstrekkes over mer enn 12 timer.

Besiktigelsesmannens reiseutgifter godtgjøres i alminnelighet av det offentlige, dog skal disse betales av eieren, når en rekvirert besiktigelse ikke kan foretas på grunn av årsaker som ikke kan legges besiktigelsesmannen til last. Foretas under en sådan reise også besiktigelse av andre luftfartøier, belastes eieren av det fartøi som ikke kunde besiktiges kun med et beløp svarende til det hvormed reisen er fordyret på grunn av unødig opphold eller forlengelse av reisen.

Besiktigelsesmannen beregner sine reiseutgifter efter de til enhver tid gjeldende satser for skyss- og kostgodtgjørelse efter kl. 1.

Avgift m. v. som skal erlegges av luftfartøiets eier må være innbetalt til Forsvarsdepartementets luftfartsråd forinnen luftdyktighetsbevis kan erholdes. Besiktigelsesmannen får sin godtgjørelse fra luftfartsrådet.

8. For besiktigelse av landingsplass betales besiktigelsesmannen kr. 50,00.

Bestemmelsene under punkt 7 har tilsvarende anvendelse for denne besiktigelse.

9. Nødvendige bestemmelser om bruk av faste ballonger, drager og «glidere» fastsettes inntil videre av Forsvarsdepartementet (kfr. lovens § 49).

Vedføiede «Regler for lanterneføring og signaler. Luft- 22 april. veisregler» gjelder også for faste ballonger og drager.

Nærværende bestemmelser gjøres gjeldende fra 1 mai 1932. Fra samme tid settes ut av kraft de ved kongelig resolusjon av 21 mars 1924 gitte bestemmelser om civil luftfart.

REGLEMENT A.

Luftfartøiers merker og kjennetegn.

I. Almindelig bestemmelser.

- a. De nasjonalitets- og registreringsmerker, som luftfartøier fører, skal bestå av en gruppe på 5 bokstaver.
- b. Nasjonalitetsmerket består av bokstavene L N.
- c. En bindestrek like lang som bredden av en bokstav skal anbringes umiddelbart etter ovennevnte nasjonalitetsmerke.
- d. Nasjonalitets- og registreringsmerket skal settes sammen etter bestemmelsene i dette reglements avsnitt VIII og skal skrives med store latinske bokstaver.

Registreringsmerket består av en gruppe på tre store bokstaver.

- e. Innføringen i registret og på skriften på registreringsbeviset skal være etter bestemmelsene i dette reglements avsnitt VI.

II. Merkenes anbringelse.

Nasjonalitets- og registreringsmerkene skal males på luftfartøiet slik:

a. *Fly.*

Merkene skal males én gang på undersiden av underste vingepar og en gang på oversiden av øverste vingepar (på endekkerne både over og under vingene) og med den øverste del av bokstavene i retning mot vingenes forkant. Dessuten skal merkene males på begge sider av flykroppen mellom vingene og haleflaten. Hvis flyet ikke har nogen egen egentlig flykropp, skal merkene i stedet males på førerrummet.

b. *Luftskib og ballonger.*

På luftskib skal merkene males på begge sider i nærheten av det sted hvor luftskibets diameter er størst. Dessuten skal de males på oversiden med like stor avstand fra bokstavene på sidene.

22 april. På sfæriske ballonger skal merkene males på to steder tett ved største horisontale omkrets og så langt fra hinannen som mulig.

På ikke sfæriske ballonger skal merkene males på begge sider tett ved det største tverrsnitt like over taklingsgjorten eller kabelfestene for gondolen.

Så vel for luftskib som for ballonger skal sidemerkene være synlige både fra sidene og nedenfra.

III. Nasjonalitets- og registreringsmerkens størrelse.

a. *Fly.*

Merkens høide på vingene skal være $\frac{4}{5}$ av vingenes bredde. På flykroppen eller førerrummet skal merkens høide være $\frac{4}{5}$ av høiden på den smaleste del av den del av flykroppen eller førerrummet, som merkene er malt på.

b. *Luftskib og ballonger.*

På luftskib skal merkens høide være minst $\frac{1}{12}$ av omkretsen ved luftskibets tverrsnitt.

På sfæriske ballonger skal merkens høide være minst $\frac{1}{15}$ av den største horisontale omkrets og på ikke sfæriske ballonger minst $\frac{1}{12}$ av omkretsen ved ballongens største tverrsnitt.

c. *Fellesregler.*

For alle luftfartøier gjelder at nasjonalitets- og registreringsmerkens høide ikke behøver å overstige 2,5 m.

IV. Bokstavenes størrelse og type m. v.

a. Forsåvidt luftfartøiets konstruksjon tillater det, skal bokstavenes bredde være $\frac{2}{3}$ av deres høide og strektykkelsen $\frac{1}{6}$ av bokstavhøiden. Bokstavene skal ha en innbyrdes avstand lik halvdelen av deres bredde (jfr. dog pkt. I, c.)

Bokstavene skal bestå av vanlige fullt fylte bokstaver og skal være ensartede i form og størrelse.

b. Merkene skal — for å være så lett leselige som mulig — males med en farve, som tegner sig skarpt mot bakgrunnen.

V. Vedlikehold m. v.

Nasjonalitets- og registreringsmerkene skal anbringes på best mulig måte under hensyntagen til luftfartøiets konstruksjon. Merkene skal til enhver tid holdes rene og være vel synlige.

Det påhviler fartøiets eier å sørge for merkningen, som skal finne sted så snart fartøiet har fått norsk nasjonalitetsbevis.

VI. Luftfartøisregister og registreringsbevis. 22 april,

Luftfartøisregistret og registreringsbeviset skal inneholde en beskrivelse av luftfartøiet og skal angi fabrikasjonsnummer eller andre identifiseringsmerker, som er gitt det av fabrikanten, nasjonalitets- og registreringsmerket som nevnt ovenfor, den havn luftfartøiet er knyttet til, eierens fulle navn, nasjonalitet og bopel samt registreringsdatoen.

Registreringsbeviset skal utferdiges efter følgende skjema:

Norge.

Norvège.

Forsvarsdepartementet.

Ministère de la Défense.

Luftfartskontoret.

Département Aéronautique Civil.

Registreringsbevis.

Certificat d'immatriculation.

Nr.

No.

Nasjonalitets- og Registreringsmerker:

Marque de nationalité et d'immatriculation:

1. Type og beskrivelse
Type et description
2. Fabrikantens navn og adresse
Nom et adresse du constructeur
3. Luftfartøiets serienummer fra fabriken
Numéro de série du constructeur
4. Eierens navn
Nom du propriétaire
5. Eierens bopel
Domicile du propriétaire
6. Eierens nasjonalitet
Nationalité du propriétaire
7. Den havn luftfartøiet i almindelighet er knyttet til
Port d'attache habitué de l'aéronef

Da der foreligger erklæring om, at ovennevnte luftfartøi ikke er innregistrert i nogen annen stat, gis herved til kjenne, at dette luftfartøi er behørig innført i registret i Norge den 19. i overensstemmelse med reglene i den internasjonale luftfartskonvensjon av 13 oktober 1919, bilag A og med de i Norge gjeldende bestemmelser.

Vu la déclaration que l'aéronef ci-dessus désigné n'est pas immatriculé dans un autre Etat, il est certifié par les présentes que cet aéronef a été dûment inscrit dans le registre de

22 april. Norvège le jour de19.... conformément a la convention portant réglementation de la navigation aérienne en date du 13 octobre 1919, Annexe A et aux règlement en vigueur en Norvège

og at det har fått nasjonalitets- og registreringsmerkene:
et qu'il a reçu les marques de nationalité et d'immatriculation:

og har norsk nasjonalitet.

et possède la nationalité norvégienne.

Oslo den19....

À Oslo le19....

Underskrift.

Signature.

VII. Identifiseringsplate.

På ethvert luftfartøi skal der på et iøinefallende sted på flykroppen, førerrummet eller gondolen være festet en metallplate med eierens fulle navn og bopel samt luftfartøiets nasjonalitets- og registreringsmerke.

VIII. Registreringsmerker.

Alle alfabetets bokstaver med undtagelse av Å, Æ og Ø kan anvendes for å danne nødvendige sammensetninger for registreringsmerker.

Sammensetninger som kan forveksles med nødsignalet (SOS) eller med andre signaler av samme slags, såsom XXX (signal for å betegne uopsettelighet), PAN (signal for uopsettelighet i radiotjenesten for lufttrafikk), og TTT (sikkerhetssignal), likesom sammensetninger med W som annet bokstav må ikke anvendes.

IX. Kjennerop.

Et luftfartøis nasjonalitets- og registreringsmerke skal også være kjennerop.

Kjenneropet benyttes hver gang luftfartøiet skal sende eller motta signaler ved radiotelegrafi eller et hvilket som helst annet meddelelsesmiddel med undtagelse av de optiske signaler, ved hvilke Morsealfabetet ikke anvendes.

I radiotelefonen anføres navnet på luftfartøiets eier (selskap eller personlig eier) foran kjenneropet.

Når forbindelsen er opnådd ved hjelp av kjenneropet på fem bokstaver, kan luftfartøiets stasjon anvende et forkortet signal bestående av:

- a. ved radiotelegrafi: det første og siste bokstav av det fulle kjennerop på fem bokstaver,
 b. ved radiotelefoni: navnet eller en del av navnet på luftfartøiets eier (luftfartsselskap eller privat person) etterfulgt av de to siste bokstaver i registreringsmerket.

Hvis meddelelse gis ved optiske signaler uten anvendelse av Morsealfabetet, følges de vanlige metoder.

Ovennevnte bestemmelse vedrørende kjennerop berører ikke de særlige signalregler anført i avsnitt II av reglement D.

REGLEMENT D

Regler for lanterneføring og signaler.

Luftveisregler.

Innledende bestemmelser.

§ 1. Ordet «luftfartøy» i dette reglement innbefatter alle ballonger, enten de er fortløyet eller fri, drager, luftskib og fly.

Med «ballong» forstås et luftfartøy, enten fast eller fritt, som holdes oppe med gass, lettere enn luften, og som ikke har noget fremdrivningsmiddel.

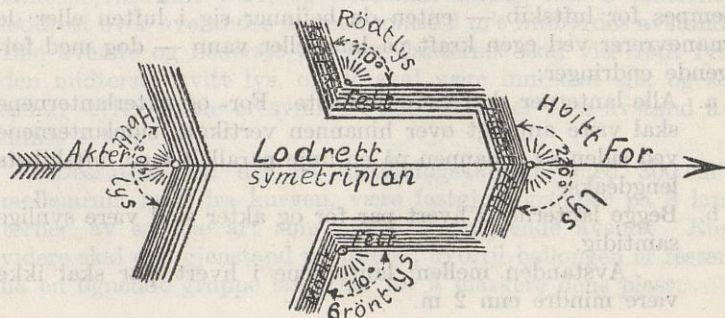
Med ordet «luftskib» forstås et luftfartøy, som holdes oppe med gass, lettere enn luften, og som har fremdrivningsmiddel.

Med ordet «fly» forstås alle land- og sjøfly eller andre luftfartøier, tyngre enn luften og som har fremdrivningsmidler.

§ 2. Et luftfartøy betraktes i disse regler som værende «underveis» når det ikke er fortløyet til jorden eller til nogen gjenstand på land eller på vann.

I. Regler for lanterneføring.

§ 3. Ordet «synlig» skal i disse regler, når det gjelder lanterner, bety synlig i en mørk natt med klar luft. De vinkelgrenser, som fastsettes i disse regler og som er vist på neden-

22 april. stående skisse, skal bestemmes efter luftfartøiets normale flukstilling med rettlinjet vannrett kurs.

Reglene for lanterneføring skal overholdes i allslags vær fra solnedgang til soloppgang, og i denne tid må der ikke vises noget annet lys som kan forveksles med de lanterner som er foreskrevet her. Lanternene må ikke virke blendende.

§ 4. Et fly skal, når det er i luften eller manøvrerer på land ved egen kraft, føre følgende lanterner:

- a. På høire side en lanterne med grønt lys, slik innrettet og anbragt at den viser et uavbrutt lys mellom to vertikale planer, hvis mellemliggende vinkel er 110° målt til høire fra rett forut. Lyset skal være synlig i en avstand av minst 8 km.
- b. På venstre side en lanterne med rødt lys, slik innrettet og anbragt at den viser et uavbrutt lys mellom to vertikale planer, hvis mellemliggende vinkel er 110° målt til venstre fra rett forut. Lyset skal være synlig i en avstand av minst 8 km.
- c. De nevnte grønne og røde lanterner skal være slik anbragt og innrettet at det grønne lys ikke kan sees fra venstre side og det røde lys ikke fra høire side.
- d. I halen og så langt akter som mulig en lanterne med hvitt lys, synlig akterover i en sektor på 140° , som halveres av vertikalplanet gjennom flyets lengdeakse. Lyset skal være synlig i en avstand av minst 5 km.

§ 5. Et fly, som manøvrerer ved egen kraft på vannet, skal foruten de i § 4 nevnte dessuten føre følgende lanterne:

Forut en lanterne med hvitt lys, synlig forover i en sektor på 220° , som halveres av vertikalplanet gjennom flyets lengdeakse. Lyset skal være synlig i en avstand av minst 8 km.

§ 6. Såfremt en enkelt lanterne må erstattes av flere for å tilfredsstille ovennevnte fordringer, skal synsfeltet for hver enkelt av disse være begrenset slik at bare én kan sees ad gangen.

§ 7. Reglene i §§ 4 og 5 for lanterneføring på fly skal tillempes for luftskib — enten de befinner sig i luften eller de manøvrerer ved egen kraft på land eller vann — dog med følgende endringer:

- a. Alle lanterner skal være dobbelte. For- og akterlanternene skal være anbragt over hinannen vertikalt, sidelanternene ved siden av hinannen på en linje parallelt med luftskibets lengdeakse.
- b. Begge lanterner i hvert par for og akter skal være synlige samtidig.

Avstanden mellom lanternene i hvert par skal ikke være mindre enn 2 m.

§ 8. Et luftskib som slepes skal føre de lanterner som er bestemt i § 7, og dessuten de lanterner som er bestemt i § 10 for luftskib som ikke er manøvreedyktige. 22 april

§ 9.

- a. Et fly eller et luftskib, som befinner sig på vannet, og som ikke er manøvreedyktig, d. v. s. ikke er i stand til å manøvrere overensstemmende med regler til forebyggelse av sammenstøt mellom fartøier på sjøen, skal føre to lanterner med rødt lys, den ene rett over den annen, og med minst 2 m's innbyrdes avstand. Disse skal være innrettet slik og av sådan lysstyrke at lyset fra dem er synlig i alle retninger i en avstand av minst 3 km.
- b. Et luftfartøi i en situasjon som nevnt under a skal, når det gjør fart gjennom vannet, føre sidelanternene, men skal i motsatt fall ikke føre dem.

§ 10. Et luftskib, som av en eller annen grunn ikke er manøvreedyktig, eller som frivillig har stoppet sine motorer, skal foruten de øvrige foreskrevne lanterner tydelig vise to lanterner med rødt lys, den ene rett over den annen og minst 2 m fra hinannen. Disse skal være innrettet slik og av sådan styrke at lyset fra dem er synlig i alle retninger i en avstand av minst 3 km.

Om dagen skal et luftskib som slepes, og som av en eller annen grunn ikke er manøvreedyktig, tydelig vise to sorte kuler eller figurer, hver 60 cm i diameter, anbragt den ene rett over den annen og minst 2 m fra hinannen.

Et luftskib som er forføiet eller som underveis frivillig har stoppet sine motorer, skal om dagen tydelig vise en sort kule eller figur, 60 cm i diameter. Et sådant luftskib skal av andre luftfartøier anses for ikke å være manøvreedyktig.

§ 11. En friballong skal føre en lanterne med klart hvitt lys under kurven i en avstand fra denne av minst 5 m. Lyset skal være synlig i alle retninger i en avstand av minst 3 km.

§ 12. En fast ballong skal på samme sted som den hvite lanterne, nevnt i § 11, og istedenfor denne, føre 3 lanterner loddrett over hverandre og med minst 2 m's innbyrdes avstand. Den øverste og nederste av disse lanterner skal vise rødt lys, den midterste hvitt lys, og de skal være innrettet slik og av sådan styrke at de er synlige i alle retninger i en avstand av minst 3 km.

Dessuten skal der på fortøiningskabelen, med 300 m's mellomrum målt fra kurven, være fastgjort grupper på 3 lanterner av samme art som nevnt i foregående avsnitt. Enn videre skal den gjenstand på jorden, hvortil ballongen er festet, ha en lignende gruppe lanterner for å markere dens plass.

22 april.

Om dagen skal der på fortøiningskabelen, med høist 100 m's mellemrum, målt fra kurven, være fastgjort cylindriske vakere, minst 20 cm i diameter og 2 m lange, merket med avvekslende hvite og røde ringer av 50 cm's bredde.

§ 13. Et luftskib, som er fortøiet nær jorden, skal føre de for- og akterlanterner som er bestemt i § 4 d samt §§ 5 og 7.

Hvis det er fortøiet, men ikke nær jorden, skal dessuten luftskibet, fortøiningskabelen og den gjenstand, hvortil det er fortøiet, markeres overensstemmende med forskriftene i § 12 hvad enten det er dag eller natt.

Sjøankere og drivankere, anvendt av luftskib i fortøiningsøiemed til sjøs, er undtatt fra denne bestemmelse.

§ 14. Et fly, som står stille på land eller ligger stille på vannet uten å være forankret eller fortøiet, skal føre de lanterner som er bestemt i §§ 4 og 5.

§ 15. For å forebygge sammenstøt med fartøier på sjøen skal følgende iakttas:

a. Et fly, som ligger forankret eller fortøiet på vannet, skal forut, hvor den best kan sees, føre en lanterne med hvitt lys, innrettet slik at den kan sees i alle retninger i en avstand av minst 2 km.

b. Et fly av 50 m lengde eller derover skal, når det ligger fortøiet eller forankret på vannet, føre en lanterne — som ovenfor nevnt — i den forreste del av flyet og en annen lignende lanterne i eller nær akterenden av flyet, anbragt minst 5 m lavere enn den forreste.

Med lengden av et fly forstås dets største langskibs dimensjon.

c. Et fly med en bredde av 50 m eller derover skal, når det ligger fortøiet eller forankret på vannet, dessuten på hver nedre vingspiss føre en lanterne som bestemt i denne paragraf, pkt. a.

Med et flys bredde forstås dets største tverrskibs dimensjon.

§ 16. Hvis der under flyvning om natten oppstår feil ved nogen av de lanterner, som i henhold til disse bestemmelser skal føres av luftfartøiet, skal fartøiet lande så snart det kan gjøres uten fare.

§ 17. Intet i disse regler skal være til hinder for anvendelse av sådanne spesielle regler, som en stat måtte gi for bruk av ytterligere posisjons- og signallanterner for militære luftfartøier eller for luftfartøier i formasjon, eller for anvendelsen av kjenningssignaler, som er antatt av eiere av luftfartøier og som er autorisert av vedkommende regjering og behørig registrert og offentliggjort.

II. Regler for signaler.

22 april.

§ 18.

- a. Et luftfartøi, som uten å være tvunget til det ønsker å lande om natten på en landingsplass som har landingskontroll, skal før landingen avgi avbrutte signaler enten med lampe eller lyskaster, dog ikke med de i §§ 4, 5, 7 og 11 foreskrevne lanterner, eller også med et lydsignalapparat. Dessuten skal det ved anvendelse av internasjonale morsetegn ved lys- eller lydsignaler sende den tobokstavgruppe som består av første og siste bokstav av de fem bokstaver som utgjør dets nasjonalitets- og registreringsmerker.
- b. Tillatelse til å lande vil bli gitt fra landingsplassen ved det samme tobokstavsignal avgitt med grønt lys og etterfulgt av grønne blink.

§ 19. Avfyring av en rød signalrakett eller visning av rødt bluss fra landingsplassen angir at luftfartøiet ikke må lande.

§ 20. Et luftfartøi, som er nødt til å lande om natten, skal før det lander gi en rekke korte blink med de i §§ 4, 5, 7 og 11 nevnte lanterner.

§ 21. Når et luftfartøi er i nød og forlanger hjelp, skal følgende nødssignaler anvendes eller vises, enten sammen eller alene:

- a. Det internasjonale signal SOS ved hjelp av radio- eller blinksignaler.
- b. Det internasjonale nødrop May Day (svarende til den franske uttale av uttrykket M'aider og lydende på norsk nærmest som Me De) gitt ved hjelp av radiotelefon.
- c. Den internasjonale signalboks flaggsignal for nød, betegnet ved NC.
- d. Et avstandssignal bestående av et firkantet flagg med en kule eller noget der ligner en kule over eller under flagget.
- e. Vedvarende alarm med hvilket som helst lydsignalapparat.
- f. Et signal, bestående av en rekke hvite lysraketter, avfyrte med korte mellomrum.

Nødsignalet, bestående av gruppen SOS, tilkjennegir at luftfartøiet som fører den mobile stasjon der sender det, er kommet i alvorlig og overhengende fare og ber om øieblikkelig hjelp.

Ilsignalet (signal d'urgence) består av flere gjentakelser av gruppen XXX, sendt med de enkelte bokstaver i gruppen og de enkelte grupper klart adskilte. Det sendes for påkallelsen. Dette signal tilkjennegir at den stasjon som anroper har en meget presserende meddelelse å sende vedrørende sikkerheten for det luftfartøi som fører stasjonen, for et luftfartøi i sikte eller endelig sikkerheten for noen person ombord eller i sikte.

22 april.

Uttrykket P A N benyttes som varselssignal ved radio-telefonering og radiotelegrafering når en luftfartøistasjon ønsker å underrette om en skade som tvinger luftfartøiet til å lande uten å kreve øieblikkelig hjelp. Ved radiotelegrafering må de tre bokstaver gis vel adskilte så at signalet A N ikke forvandles til signalet P. — Varselsignalet må kun avgis efter tillatelse fra føreren eller den person, som er ansvarlig for luftfartøiet.

Sikkerhetssignalet består av gruppen T T T, sendt med bokstavene vel adskilt og etterfulgt av ordet D E og av kjenneropet for den stasjon, som sender det. Det tilkjennevir at denne stasjon er i ferd med å sende en meddelelse om navigasjonens sikkerhet eller med å gi viktig underretning vedrørende meteorologiske advarsler.

§ 22. For å gjøre et luftfartøi opmerksom på at det er i nærheten av et forbudt område og at det skal forandre sin kurs anvendes følgende signaler:

- a. Om dagen: tre projektiler, skutt med 10 sekunders mellomrum og som ved deres sprengning frembringer hvit røk. Beliggenheten av røkskyene angir den kurs luftfartøiet skal følge.
- b. Om natten: tre projektiler skutt med 10 sekunders mellomrum, og som ved deres sprengning frembringer hvite lys eller stjerner. Disses beliggenhet angir den kurs luftfartøiet skal følge.

§ 23. Følgende signaler skal brukes for å gi et luftfartøi ordre til å lande:

- a. Om dagen: tre projektiler skutt med 10 sekunders mellomrum, og som ved deres sprengning frembringer sort eller gul røk.
- b. Om natten: tre projektiler skutt med 10 sekunders mellomrum, og som ved deres sprengning frembringer grønne lys eller stjerner.

For å forebygge at andre luftfartøier — enn det beordrede — lander, skal der dessuten på sistnevnte rettes et søkelys, som det av og til blinkes med.

§ 24.

- a. Hvis tåke eller disig luft gjør landingsplasser usynlige, kan deres beliggenhet angis ved en ballong, der tjener som luftbøie, eller ved annet anerkjent middel.
- b. Under tåke, tykke, snefall eller svære regnbyger skal et luftfartøi på vannet, enten det er dag eller natt, gi følgende lydsignaler:
 1. Hvis det hverken er forankret eller fortøiet: to støt av ca. 5 sekunders varighet og med ca. 1 sekunds mellomrum minst hvert annet minutt.

2. Hvis det er forankret eller fortøiet:

22 april.

hurtig ringning med en kraftig klokke eller gongong
i ca. 5 sekunder minst hvert minutt.

III. Almindelige regler for lufttrafikk.

§ 25. Fly skal alltid gå av veien for ballonger, hvad enten disse er faste eller frie, samt for luftskib. Luftskib skal alltid gå av veien for ballonger, hvad enten disse er faste eller frie. Undtagelse herfra gjøres i det tilfelle som er nevnt i § 47.

§ 26. Et luftskib, som ikke er manøvreedyktig, skal betraktes som friballong.

§ 27. Når omstendighetene tillater det, kan faren for sammenstøt bringes på det rene ved vedvarende opmerksom peiling og iakttagelse av høidevinkelen til det luftfartøi, som nærmer sig. Hvis hverken peilingen eller høidevinkelen forandrer sig kjennelig, skal sådan fare anses å være for hånden.

§ 28. Uttrykket «fare for sammenstøt» skal innbefatte enhver fare for uhell, som skyldes for stor nærhet av et annet luftfartøi. Ethvert luftfartøi, som ifølge disse regler er forpliktet til å gå av veien for et annet for å undgå sammenstøt, skal holde sig i en efter omstendighetene sikker avstand.

§ 29. Med iakttagelse av de i § 28 angitte regler for å undgå fare for sammenstøt skal et motordrevet luftfartøi alltid manøvrere efter reglene i de følgende paragrafer, så snart det er øiensynlig at det, ifall det fortsetter sin kurs, vil passere i en avstand av mindre enn 200 m fra hvilken som helst del av et annet luftfartøi.

§ 30. Når to motordrevne luftfartøier møter hinannen på motsatte eller næsten motsatte kurser, skal begge vike av til høire.

§ 31. Når to motordrevne luftfartøier styrer kurser som skjærer hinannen, skal det luftfartøi, som har det annet på sin høire side, gå av veien for dette.

§ 32. Et luftfartøi som innhenter et annet skal gå av veien for det innhentede fartøi ved å vike til høire og ikke ved å gå under dette.

Ethvert luftfartøi som nærmer sig et annet luftfartøi fra en hvilken som helst retning, som danner en vinkel på mer enn 110° fra forut på dette, o: i en slik stilling til det fartøi som det innhenter, at det om natten ikke vil være i stand til å se nogen av dette fartøis sidelanterner, skal anses for å være et innhentende fartøi. Ingen efterfølgende forandring i de to fartøiers stilling til hinannen skal gjøre det innhentende fartøi til et fartøi, hvis kurs skjærer det annet fartøis kurs, slik som dette er å forstå i disse regler, eller frita det for dets plikt til

22 april. å holde sig klar av det innhentede fartøi før dette er endelig og helt passert og klart.

Da det innhentende fartøi om dagen ikke alltid med sikkerhet kan avgjøre, om det er forenfor eller aktenfor ovennevnte retning fra det annet fartøi, skal det, hvis der hersker nogen tvil i så henseende, gå ut fra at det er et innhentende fartøi og gå av veien.

§ 33. Når ifølge nogen av disse regler det ene av to luftfartøier skal gå av veien, skal det annet fartøi holde sin kurs og fart.

Når på grunn av usiktbart vær eller av annen årsak et luftfartøi er kommet så nær et annet, at sammenstøt ikke kan undgås ved forholdsregler bare fra det fartøi, som skulde gå av veien, skal også det annet luftfartøi ta slike forholdsregler, som best vil hjelpe til å forebygge sammenstøt.

§ 34. Ethvert luftfartøi, som ifølge disse regler er forpliktet til å gå av veien for et annet luftfartøi, skal, hvis omstendighetene tillater det, undgå å gå forenom dette.

§ 35. For å minske faren for sammenstøt som øker ved trafikk på lufrutene, skal følgende regler iakttas under flyvning på eller i nærheten av slike ruter — i den utstrekning det kan gjøres farefritt:

- a. Ethvert luftfartøi, som flyr efter kompass langs den rette linje, som forbinder to punkter på en i almindelighet benyttet lufrute, skal holde sig minst 500 m til høire for en slik linje.
- b. Ethvert luftfartøi, som følger en offisielt anerkjent lufrute, skal holde sig minst 300 m til høire for denne.
- c. Ethvert luftfartøi, som i nærheten av en av luftfartøier benyttet rute følger en linje angitt på jorden ved en vei, en jernbanelinje, et vassdrag, en kanal, en kystlinje o. s. v., skal holde sig minst 300 m til høire for en slik linje.
- d. Et luftfartøi må ikke holde sig til venstre for foran nevnte ruter eller linjer, medmindre det befinner sig i en avstand som er tilstrekkelig til å undgå luftfartøier, som følger slike ruter eller linjer under overholdelse av disse regler.
- e. Et luftfartøi, som krysser en av nevnte ruter eller linjer, skal gjøre dette i rett vinkel så hurtig som mulig og så høit som det med rimelighet er gjørlig.
- f. I tilfelle av flyvning i gruppeformasjon skal gruppeførerens luftfartøi være ansvarlig for at flyvningen ledes på en slik måte, at ethvert luftfartøi i gruppen kan være i overensstemmelse med foranstående regler i denne paragraf.

§ 36. Ethvert luftfartøi på land eller vann, som er i begrep med å gå, skal ikke forsøke å lette før der ikke er nogen fare for sammenstøt med luftfartøier som holder på å lande.

§ 37. Ethvert luftfartøi, som befinner sig i skyer, tåke eller disig luft eller hvor det av andre grunner er usiktbart, skal manøvrere med forsiktighet, under omhyggelig hensyntagen til de forhåndenværende omstendigheter. 22 april.

Ethvert luftfartøi, som flyr under skyer, skal så vidt det kan gjøres farefritt, alltid holde sig i en avstand under skyene, som setter det i stand til med letthet å se og bli sett.

§ 38. Ved bruken og fortolkningen av disse regler skal en ta behørig hensyn til alle farer for navigeringen og for sammenstøt samt til enhver særegen omstendighet, som måtte gjøre det nødvendig å avvike fra reglene for å undgå øieblikkelig fare.

IV. Ballast.

§ 39. Utkastning av annen ballast enn fin sand eller vann fra luftfartøi, som befinner sig i luften, er forbudt.

V. Særlige regler for lufttrafikk over eller i nærheten av flyvehavner (til alment bruk).

§ 40. Ved enhver flyvehavn skal et fly, som er i ferd med å lande eller å gå, og som ser sig tvunget til å foreta en sving, utføre denne til venstre (mot klokken), medmindre der foreligger nød.

§ 41. Når et fly går fra en flyvehavn, må det ikke svinge før det er 500 m fra det nærmeste punkt av flyvehavnen, og svingen må da utføres overensstemmende med reglene i foregående paragraf.

§ 42. Ethvert fly, som flyr i en avstand av 500—3500 m fra nærmeste punkt av en flyvehavns grense, skal rette sig efter de i §§ 40 og 41 fastsatte regler for flyvning, medmindre det flyr i en større høide enn 2000 m.

§ 43. Snittlandinger er forbudt i flyvehavner. Det er forbudt å utføre snittflyvning med fly i en avstand av mindre enn 4000 m fra det nærmeste punkt av slike flyvehavners omkrets, medmindre flyet befinner sig i større høide enn 2000 m.

§ 44. I enhver flyvehavn skal vindretningen tydelig angis ved en eller flere av de anerkjente metoder, f. eks. landings T, koniske vakere, røk etc. I tilfelle av vindstille skal en iøinefallende kule heises på en mast, eller om en landings T finnes, skal denne settes fast.

§ 45. Ethvert fly skal, når det går fra eller lander i en flyvehavn, utføre dette mot vinden, medmindre de stedlige forhold ikke tillater det, eller det er vindstille. I sistnevnte tilfelle skal ethvert fly, som går eller lander, gjøre dette i den retning, som angis ved et passende signal, eller hvis der finnes en landings T, i den retning som angis av denne.

22 april.

§ 46. Når to fly nærmer sig en flyvehavn for å lande, skal det fly, som er i størst høide, gå av veien for fly i mindre høide, og skal, hvad landingen angår, iaktta reglene i § 32 for forbi-passering.

§ 47. Et luftfartøi, som er i ferd med å lande i en flyvehavn, skal gis fri vei.

§ 48. I enhver flyvehavn skal der langs dens omkrets og i nærheten av flyskurene avses et nøitralt felt til bruk for fly som manøvrerer på land.

Det felt, som er avsett for avgang og landing, skal være så stort som mulig.

Ethvert fly, som lander eller går, skal utføre dette overensstemmende med reglene i § 45, og holde klar på sin venstre side ethvert fly, som allerede har landet, som går, eller som er i ferd med å gå.

Ethvert fly, som kjører på land i det felt, som er forbeholdt for landing og avgang, skal kjøre i landings- og avgangsretningen. Dog kan fly, som kjører på land, i visse flyvehavner få tillatelse til å krysse den del, som er forbeholdt for avgang og landing, med visse forbehold av hensyn til sikkerheten.

§ 49. Som en undtagelse fra den almindelige regel, fastsatt i § 48, 3. avsnitt, kan i visse flyvehavner den del, som er forbeholdt avgang og landing, betraktes som delt i to omtrent like store felter ved et loddrett plan gjennom landingsretningen, som den er angitt i § 45. Sett i retning mot vinden skal det høire felt være forbeholdt for landing og det venstre felt for avgang. Denne særlige ordning må være angitt ved en helt hvit femtakket stjerne (fremstillet ved å tegne inn en regelmessig ikke konveks femkant i en sirkel med minst 15 meters diameter) anbragt på land i centrum av den del av plassen, som er forbeholdt for avgang og landing.

Et fly skal, når det lander, gjøre det i overensstemmelse med § 45 i venstre del av landingsfeltet, men holde ethvert annet fly, som allerede har landet, klar på sin venstre side.

Et fly skal, når det går, gjøre dette i overensstemmelse med § 45 i venstre del av feltet for avgang, men holde ethvert annet fly, som går eller er i ferd med å gå, klar på sin venstre side.

§ 50. Bestemmelsene i §§ 40—49 skal likeledes anvendes om natten i flyvehavner. Flyvehavnen skal da så nøiaktig som mulig være merket ved røde lys, langs omkretsen og på alle hindringer. Landingsretningen skal så vidt mulig angis ved en lysende T eller i mangel herav ved tre hvite lys, som danner et likebenet triangel, hvis grunnlinje skal være ca. 200 m lang og hvis høide skal være minst to ganger grunnlinjen. Lysene skal anbringes slik, at flyet kan lande i den retning, som fører

fra grunnlinjens midtpunkt til lyset i toppunktet. Grunnlinjen angir stedet, hvor det bør ta bakken, og toppunktet det sted, som det er utilrådelig å passere forbi. 22 april.

§ 51. Fast ballong, drage eller fortøiet luftskib må ikke være i luften i nærheten av en flyvehavn uten spesiell tillatelse, undtagen i de tilfelle som er bestemt i § 24.

§ 52. Hensiktsmessige signaler skal anbringes på alle hindringer i flyvehavner og så vidt mulig på faste hindringer, farlige for flyvning, innen et område av 500 m. fra flyvehavnen.

§ 53. I tilfelle av at anvendelsen av de særlige regler for lufttrafikk over eller i nærheten av flyvehavner midlertidig enten helt eller delvis er ophevet, skal dette i vedkommende flyvehavn om dagen angis ved et rødt kvadratisk jordtegn — hver side minst 3 meter — anbragt vannrett i nærheten av det signal som angir vindretningen. Om natten anvendes et lignende jordtegn, hvis sider markeres med røde lys.

VI. Almindelige bestemmelser.

§ 54. Ethvert luftfartøy, som ved egen kraft manøvrerer på vannet, skal følge «Regler til forebyggelse av sammenstøt mellom fartøier på sjøen», og skal med hensyn til disse regler betraktes som et dampskib, men skal bare føre de lanterner, som er bestemt i nærværende regler, og ikke dem, som er bestemt for dampskiber i «Regler til forebyggelse av sammenstøt mellom fartøier på sjøen», og skal ikke anvende eller antas å høre de lydsignaler, som er bestemt i nevnte regler, med undtagelse av de tilfelle som er nevnt i foranstående §§ 21 og 24.

§ 55. Intet i disse regler skal fritta noe luftfartøy, dets eier, fører eller mannskap for følgene av nogen som helst forsømmelse med hensyn til bruk av lanterner eller signaler, eller av nogen som helst forsømmelse med hensyn til å holde behørig utkikk eller med hensyn til å iaktta enhver forsiktighetsregel, som skikk og bruk i luften under normale forhold eller omstendighetene i særlige tilfelle krever.

§ 56. Intet i disse regler skal kunne påberopes til undskyldning for overtredelse av nogen spesiell regel eller regler, utstedt og offentliggjort på behørig måte, angående luftfartøiers navigering i umiddelbar nærhet av nogen landingsplass eller annet sted, og det skal påligge alle eiere, førere og mannskap av luftfartøier å følge slike regler.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

22 april.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 har departementet i henhold til lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder og lov av 22 mai 1875. angående adgang til å gi dramatiske og andre

22 april. offentlige forestillinger m. v. stadfæstet en av herredsstyret for Mysen herred, Østfold fylke, i møte 3 desember 1931 truffet beslutning om tillegg til politivedtektene for Mysen.

Tillegget, som er tatt inn som § 4 b, er sålydende:

«Eiere og førere av drosjebiler har å rette sig efter de regler og takster som settes av formannskapet.»

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo.